

**ILO-asiakirja
4/2022**

ILOn 110. Kansainvälinen työkonferenssi 27.5. ja 30.5.-11.6.2022

**Suomen valtuuskunnan raportti sekä
eduskunnan informointi konferenssin päätöksistä**

Helsinki 2022

ISSN 0782-3290

**Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet**

KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN (ILO) 110. TYÖKONFERENSSI 27.5. JA 30.5.-11.6.2022 GENEVESSÄ

SISÄLLYS

I Yhteenveto konferenssin työstä ja tuloksista	2
II Tiivistelmät komiteatyöstä	5
1. Yleissopimusten ja suositusten soveltamista käsittelevä komitea	5
2. Turvallisten ja terveellisten työolosuhteiden sisällyttäminen ILO:n työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien viitekehykseen – ILO:n työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista vuonna 1998 annetun julistuksen muuttaminen	9
3. Oppisopimusta koskevan standardin laadinta (ensimmäinen käsittely)	12
4. Työllisyys (ILO:n globalisaation sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevan julistuksen seuranta)	13
5. Säällinen työ ja yhteisö- ja solidaarisuustaloudesta (yleiskeskustelu)	17
LIITTEET	
Liite 1: Ministerin puhe	19
Liite 2. Pääjohtajan raportti: The least developed countries: Crises, structural transformation and the future of work (ILC, 2022), tiivistelmä	20
Liite 3. Julistus työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista (1998), sellaisena kuin se on muutettuna 2022, teksti suomi-ruotsi	24
Liite 4. Merityöyleissopimuksen (MLC, 2006) ohjeiston vuoden 2022 muutokset, hyväksytty teksti suomi-englanti, ruotsi-ranska	32

I YHTEENVETO KONFERENSSIN TYÖSTÄ JA TULOKSISTA

Yleistä

Kansainvälisen työjärjestö ILO:n 110. työkonferenssi pidettiin Genevessä 27.5. (avajaiset) ja 30.5.—11.6.2022. Myös virtuaalinen osallistuminen konferenssin komiteoiden kokouksiin oli mahdollista. Konferenssiin osallistui joko Genevessä tai etänä yli 4 000 delegaattia, jotka edustivat hallituksia, työnantajia ja työntekijöitä 178:sta ILO:n jäsenvaltiosta. Suomesta konferenssiin osallistui kolmikantainen delegaatio, osin Genevessä ja osin etänä.

Suomen valtuuskunta

Valtioneuvosto asetti valtuuskunnan 28.4.2022 ja sitä täydennettiin TEM:n päätöksillä neuvonantajista 5.5.2022 ja 16.4.2022. Suomen valtuuskunnassa olivat hallituksen edustajina hallitusneuvos Liisa Heinonen (TEM) pysyvä edustaja ja suurlähettiläs Kirsti Kauppi (Suomen pysyvä edustusto, Geneve), hallituksen edustajien varajäsenenä neuvotteleva virkamies Antti Närhinen (TEM) ja sosiaalineuvos Markus Seppelin (STM) sekä hallituksen edustajien neuvonantajina neuvotteleva virkamies Päivi Kantanen ja erityisasiantuntija Minna Nieminen (TEM), ministerineuvos Anna Vitie (Suomen pysyvä edustusto, Geneve), hallitusneuvos Hanna-Mari Pekuri ja asiantuntija Elina Häkkinen (STM) sekä harjoittelija Silja Syrjä (Suomen pysyvä edustusto, Geneve).

Työnantajaedustajana oli asiantuntija Katja Miettinen (EK) varaedustajanaan asiantuntija Suvi Lahti-Leeve (EK) sekä neuvonantajina asiantuntija Laura Häyrinen (EK) ja asiantuntija Albert Mäkelä (SY).

Työntekijäedustajana oli lakimies Paula Ilveskivi (SAK) varaedustajanaan juristi Katriina Kainu (STTK) sekä neuvonantajina lakimies Samuli Hiilesniemi (SAK), ekonomisti Heikki Taulu (Akava) ja sosiaali- ja terveystieteiden asiantuntija Ida Nummelin (STTK).

Suomen hallituksen puheenvuoron (liite 1) konferenssin täysistunnossa käytti 6.6.2022 työministeri Tuula Haatainen. Puheenvuoro koski ILO:n pääjohtaja Ryderin raporttia vähiten kehittyneiden valtioiden köyhyyden torjunnasta ja ihmisarvoisten työolojen ja -ehtojen turvaamisesta. Tiivistelmä pääjohtajan raportista on liitteenä 2.

Konferenssin päätökset ja käsitellyt asiat

1) Työkonferenssi päätti **tunnustaa turvallisen ja terveellisen työympäristön viidenneksi työelämän perusperiaatteeksi ja -oikeudeksi**. Päätös liittyy kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1998 hyväksymään julistukseen työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista. Julistuksessa on vahvistettu työelämän perusperiaatteet ja -oikeudet. Tähän asti työelämän perusperiaatteet ja -oikeudet ovat kattaneet pakkotyön ja lapsityön torjunnan, yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon työssä sekä yhdistymisvapauksien ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden.

Samalla kaksi ILO:n työsuojelusopimusta, nrot 155 ja 187, luokiteltiin ydinsopimuksiksi. Kaikki ILO:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet vuoden 1998 julistuksessa noudattamaan, edistämään ja toteuttamaan järjestön ydinsopimuksissa ilmaistuihin perusoikeuksiin liittyviä periaatteita riippumatta siitä, ovatko jäsenvaltiot ratifioineet kyseisiä ydinsopimuksia. Julistukseen liittyy seurantamenettely, jonka tarkoitus on kannustaa jäsenvaltioita työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien edistämiseen. Työkonferenssin

päätös lisännee kyseisten sopimusten ratifiointia ja tehostaa ILO:n ja jäsenmaiden sekä yritysten sitoutumista työtapaturmien ja ammattitautien ehkäisemiseksi. Suomi on ratifioinut yleissopimukset nro 155 ja 187.

Päätös vaikuttanee muun muassa tulevien kauppasopimusten ja muiden yhteistyösopimusten sisältöön, jos sopimusosapuolet päättävät edellyttää solmittavien sopimusten kestävä kehityksen lausekkeissa ILO:n perustavaa laatua olevien periaatteiden noudattamista. Päätöksellä ei ole tarkoitus vaikuttaa olemassa olevien sopimusten sisältöön. Koska kyse ei ole oikeudellisesta asiakirjasta, päätös on voimassa välittömästi ilman jäsenvaltioiden ratifiointia tai muuta liittymistä siihen.

2) Konferenssi hyväksyi ILO:n merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen (MLC) ohjeistoon kahdeksan muutosta, jotka koskivat:

- oikeankokoisten suojarusteiden saantia (mm. naisille),
- ruoan ja juomaveden maksuttomuutta sekä ruoan laatua aluksella,
- hylättyjen merenkulkijoiden pääsyä kotiin/kotimatka-oikeutta ja korvaavien merenkulkijoiden järjestämistä alukselle,
- merenkulkijoiden oikeutta päästä kiireelliseen hoitoon maihin sekä satamavaltion velvollisuutta avustaa kuolleen merenkulkijan ruumiin tai tuhkan palauttamisessa kotimaahan,
- rekisteröidyn omistajan lisäämistä kohtaan, jossa on maininta laivanvarustajan taloudellisesta vastuusta satamavaltiotarkastuksia varten,
- maksuttomien internet-yhteyksien tarjoamista merenkulkijoille aluksella ja satamissa,
- merenkulkijoille annettavaa tietoa siitä, miten merenkulkija voi vaatia saataviaan tilanteessa, jossa hänet on rekrytoitu alukselle, mutta työtä ei olekaan tarjolla,
- vuotuista raportointia ILOlle aluksella tapahtuneista merenkulkijoiden kuolemien syistä ja niiden tilastointia

Muutokset valmisteltiin merityöyleissopimuksen mukaisessa kolmikantaisessa kokouksessa (STC) toukokuussa 2022 ja niiden on tarkoitus tulla voimaan joulukuussa 2024. Muutosten tavoitteena on parantaa maailmanlaajuisesti merenkulkijoiden suojelua muun muassa eräiltä Covid-19 -kriisin yhteydessä ilmenneiltä uusilta riskeiltä. Suomessa muutosten hyväksyminen edellyttäne eduskunnan hyväksymistä ja ratifiointia, vaikka merityösopimuksen ohjeiston muutokset voivat ILO:n puolesta tulla voimaan myös ilman erillistä ratifiointimenettelyä.

ILO:n yleissopimusten ja suositusten noudattamista valvovassa komiteassa merkittävimpiä olivat Valko-Venäjää ja Kiinaa koskevat maatapaukset.

Valko-Venäjä ei ole toteuttanut ILO:n tutkintakomission suosituksia lähinnä järjestäytymisvapautta koskevan sopimuksen nro 87 osalta ILO:n pitkäaikaisesta seurannasta (18 vuotta) huolimatta. Keskustelussa tuotiin esille syvä huoli siitä, että maan ammattiliittojen toimintavapaus on evätty käytännössä täysin ja niiden johtajat vangittu. Vangittujen ay-johtajien joukkoon kuuluu myös ILO:n hallintoneuvoston työntekijäryhmän jäsen Alexander Yaroshuk, joka on myös maan ammattiliiton johtaja ja ammattiliittojen globaalien kattojärjestön, ITUC:n (*International Trade Union Confederation*) varapuheenjohtaja. Pohjoismaiden ja Baltian maiden hallitukset käyttivät asiasta yhteisen puheenvuoron (EU-puheenvuoron ohella). Tapausta pidettiin erittäin vakavana (special paragraph -tapauksena) ja siihen palataan marraskuun hallintoneuvoston kokouksessa. Linkki [Valko-Venäjä-asiakirjaan](#).

Toinen huomiota herättänyt tapaus koski **Kiinan** uiguurien tilannetta Xinjiangin maakunnassa. Tapaus liittyy ILO:n työ syrjintää työssä ja ammatin harjoittamisessa koskevan sopimuksen (nro 111) soveltamista. Kiina vastusti voimakkaasti siihen kohdistettua kritiikkiä. Se oli onnistunut värväämään useita maita Keski-Aasiasta, Lähi-idästä, Afrikasta ja Latalaisesta Amerikasta puhumaan puolestaan. Komitean päätelmissä suositeltiin, että Kiina hyväksyisi ILO:n kolmikantaisen tutkintakomission vierailun maahan. Linkki [Kiiina-asiakirjaan](#).

Komitean yleisraportti käsitteli tänä vuonna **hoivatyötä koskevia yleissopimuksia**. Hoitajapula, väestön ikääntymisen myötä lisääntyvä hoidon tarve, puutteet hoitajien työoloissa sekä alhaiset palkat ovat monissa maissa ongelmia. Asiaan liittyy myös sukupuolten tasa-arvonäkökulma, koska valtaosa hoitajista on naisia ja monissa maissa on myös ulkomaisia työntekijöitä. Osa hoitajista työskentelee kotitalouksissa, mikä lisää erityisesti ulkomaisen työvoiman ihmiskaupan ja hyväksikäytön riskiä, koska viranomaisvalvonta on kotitaloustyössä haasteellisempaa. Hoitajien todettiin olleen eturintamassa Covid-pandemian hoidossa. Ministeri Haatainen tapasi vieraillessaan konferenssissa suurlähettiläs Kaupin järjestämällä lounaalla ILO:n ja IOM:n johtajia ja keskusteli heidän kanssaan teemasta.

Ensimmäisen vuoden käsittely **oppisopimuskoulutusta koskevasta suosituksesta** keskittyi määrittelyihin, työmarkkinaosapuolten osallistamiseen, sääntelyyn, rahoitukseen, koulutus sopimusten sisältöön ja oppisopimukseen epävirallisessa taloudessa. Komiteassa käytiin laajoja neuvotteluita mm. siitä, sisällytetäänkö harjoittelu suositukseen sekä millä termillä opiskelijalle maksettavaa korvausta tulisi kutsua. Keskustelu liittyi siihen, pidetäänkö opiskelijaa työntekijänä vai ei. Keskustelu jatkuu ensi vuoden konferenssissa, jolloin suositus on tarkoitus hyväksyä. Suosituksella pyritään parantamaan oppisopimuskoulutuksessa olevien työoikeudellista suojelua sekä koulutuksen ja siihen liittyvän työharjoittelun tasoa.

Työllisyyttä käsitelleessä komiteassa saavutettiin yhteisymmärrys globaaleista työmarkkinoihin vaikuttavista trendeistä ja liikkeellepanevista voimista. Covid-19 -pandemia ja Ukrainan sota vaikeuttivat työllisyytilannetta. Keskustelussa korostui mm. osaamisen ja sosiaaliturvan merkitys työmarkkinasiirtymissä.

Konferenssissa **keskusteltiin myös yhteisö- ja yhteisvastuutaloudesta**. Asiasta hyväksyttiin päätelmät ja täydentävä periaatepäätös. Niissä määritellään yhteisö- ja yhteisvastuun käsitteen määrittely sekä ohjaavat periaatteet yhteisö- ja yhteisvastuutaloudesta keinona edistää tuottavaa ja ihmisarvoista työtä. Komitea pyysi ILOa laatimaan ihmisarvoisen työn sekä yhteisö- ja yhteisvastuutalouden strategian ja toimintasuunnitelman.

Konferenssin yhteydessä 10.6.2022 järjestettiin **Työelämän huippukokous, World of Work Summit**, jonka teemana oli ILO:n toimien mahdollisuudet auttaa jäsenvaltioita samanaikaisten kriisien hoidossa (ilmastonmuutos, väestökehitys, Covid-19 sekä uutena Venäjän hyökkäys Ukrainaan ja sen synnyttämät elintarvike-, energia- ja rahoituskriisit). Keskustelu keskittyi siihen, miten voidaan helpottaa kriisien negatiivisia vaikutuksia työmarkkinoilla, kuten epätasa-arvo, työttömyys, epävirallisten sektorien laajuus, lisääntyvä työssäkäyvien köyhyys sekä puutteet sosiaaliturvan kattavuudessa, sosiaalisessa vuoropuhelussa ja työelämän oikeuksien noudattamisessa. Keskustelussa korostettiin ILO:n ihmiskeskeistä lähestymistapaa sekä tarvetta tukea erityisesti haavoittuvimmassa asemassa olevia.

II TIIVISTELMÄT KOMITEATYÖSTÄ

1. Yleissopimusten ja suositusten soveltamista käsittelevä komitea (applikaatiokomitea, CAS-komitea)

Päivi Kantanen ja Liisa Heinonen, TEM

Työkonferenssin applikaatiokomiteassa keskusteltiin yleissopimusten ja suositusten soveltamisesta ILO:n riippumattomien asiantuntijoiden (the Committee of Experts on the Application of Conventions and Recommendations (CEACR), raporttien pohjalta työmarkkinaosapuolten valitsemien maatapausten pohjalta.

Komitean puheenjohtaja	Pablo Topet (Argentiinan hallituksen edustaja)
Varapuheenjohtajat	Sonia Regenbogen (Kanadan työnantajaedustaja) Marc Leemans (Belgian työntekijäedustaja)
Suomen edustajat	Päivi Kantanen TEM Liisa Heinonen TEM Albert Mäkelä SY Samuli Hillesniemi SAK

Tausta-asiakirjat, linkki [komiteaan](#) (Committee on the Application of Standards)

[\(Report III \(A\)\)](#), Report on the application of international labour standards, 9.2.2022

Yleiskeskustelun raportti (the General Survey) [Report III\(B\)](#), Securing decent work for nursing personnel and domestic workers, key actors in the care economy, 15.3.2022

Komitean hyväksymä [raportti](#).

ILO:n sopimusten valvonta perustuu jäsenmaiden toimittamiin tietoihin, jotka ovat pohjana asiantuntijakomitean raportin tiedoille ja arvioinneille. Maatapauksista keskusteluun valittiin 22 tapausta.

Komitean kokouksessa käyttivät puheenvuoron asiantuntijakomitean (CEACR) ja yhdistymisvapauskomitean (CFA) puheenjohtajat. Asiantuntijakomitean erityisenä huolenaiheena olivat pandemian vaikutukset erityisesti haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin (naiset, nuoret työntekijät, siirtotyöläiset, etniset ja kielelliset vähemmistöt, ikääntyneet työntekijät, kotitaloustyöntekijät, alkuperäiskansat ja henkilöt, joilla on HIV/aids sekä maaseudun työntekijät).

Yhdistymisvapauskomitea tutki vuonna 2021 yhteensä 52 valitusta. Lisäksi 22 asiaa oli seurannassa. Valitukset koskivat enimmäkseen ammattiliittojen oikeuksia, kansalaisvapauksia, ay-jäsenten syrjintää ja työehtosopimusneuvotteluoikeuden rikkomisia. Monissa tapauksissa myönteistä oli kuitenkin asian käsittelyn edistyminen. ILO:n teknisen avun merkitys hallituksille oli tärkeää: vuonna 2021 viidessä tapauksessa se oli ratkaisevaa. Päällekkäisyyksien välttämiseksi CFA toimitti kahdeksassa tapauksessa lainsäädännön arvioinnit asiantuntijakomitealle, kun hallitus oli ratifioinut asiaa koskevat yleissopimukset.

ILO:n asiantuntijakomitean lähes 900-sivuinen raportti sisälsi 525 havaintoa. Työnantajat esittivät huolen jäsenmaiden lähestymistavasta. Työnantajan edustaja halusi asiantuntijakomitealta lisätietoa perusteista, joilla maan tilanne arvioidaan vakavaksi tapaukseksi (double-footnoted case). Lisäksi työnantajan edustaja otti esille sopimuksen nro 98 ja sen 4 artiklan soveltamisalan. Oikeus kollektiivisiin neuvotteluoikeuksiin on työnantajilla ja työnantaja- ja työntekijäjärjestöillä. Muut järjestöt, kuten riippumattomat urakoitsijat tai itsenäiset ammatinharjoittajat eivät ole tällaisia järjestöjä. 4 artiklassa ei ole tästä säännöksiä ja toimivalta tällaisten perusteiden ja menettelyjen laatimisessa kuuluu yksinomaan jäsenvaltioille. Artiklassa ei myöskään täsmennetä tai priorisoida työehtosopimusneuvottelujen tasoja, kaikki tes-neuvottelutasot ovat suojattuja (kansallinen, alakohtainen tai yritysکوhtainen) ja valinta neuvottelutasosta on työmarkkinaosapuolten asia. Hallitusten tehtävä on yleisesti edistää tes-neuvotteluja.

Asiantuntijakomitean **raportissa ihmisarvoisen työn turvaamisesta hoitohenkilöstölle, kotitaloustyöntekijöille ja hoivatalouden avaintoimijoille** tarkasteltiin ensimmäistä kertaa sairaanhoitohenkilöstön työtä sekä työ- ja elinoloja koskevaa yleissopimusta nro 149 ja kotitaloustyötä koskevaa yleissopimusta nro 189. ILO:n arvioiden mukaan hoitotyöntekijöitä on maailmanlaajuisesti noin 381 miljoonaa (11,5 % maailman kokonaistyöllisyydestä), joista 70 % on naisia. Raportti antaa kattavan, globaalin kuvan hoivahenkilöstön asemasta lain ja käytännön tasolla sekä alan haasteista. Hoivatalous on tulevaisuuden kannalta keskeisessä asemassa. Enemmistö työntekijöistä on naisia (89 %). Globaalilla tasolla sairaanhoitotyövoimaa on 27,9 miljoonaa, joista 19,3 miljoonaa on ammattisairaanhoitajia ja 6 miljoonaa apulaissairaanhoitajia. Hoitajapula on globaali ilmiö, ja sen ratkaisu vaatii useita toimia. Teemakeskustelussa tarkasteltiin näiden sopimusten täytäntöönpanon edistymistä ja haasteita sekä tarvittavia toimenpiteitä yleissopimusten ratifiointien edistämiseksi, kuten jäsenmaiden hyvät käytännöt ratifiointiesteiden poistamiseksi sekä ILO:n toimet standardien arvioimiseksi ja teknisen tuen antaminen jäsenmaille ihmisarvoisen työn edistämiseksi hoivatyössä. Yleissopimuksen nro 149 on ratifioinut 41 maata ja sopimuksen nro 189 vain 35 maata. 11 jäsenmaata on ratifioinut molemmat sopimukset (ml. Suomi, Norja, Ruotsi).

Työnantajien edustaja korosti Covid-19 -pandemian sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia sekä myös Venäjän hyökkäystä Ukrainaan ja sodan vaikutuksia, jotka heijastuvat nyt ILO:n standardien soveltamiseen ja valvontaan. ILO:n standardien tulee olla selkeitä, vahvoja ja ajantasaisia, kuten satavuotisjulistuksessa kehoitetaan ja niiden on vastattava työmaailman muutoksiin, suojeltava työntekijöitä ja huomioitava myös kestävien yritysten tarpeet.

Komitea keskusteli seuraavista maatapauksista:

- **Viisi vakavaa tapausta** (ns. double footnoted cases): Azerbaidžan (nro 105, pakkotyö), Kiina ja Malawi (nro 111, syrjintä työelämässä ja ammatissa), Keski-Afrikka (nro 182, lapsityön kieltäminen) ja Myanmar (nro 87, yhdistymisvapaus). EU käytti puheenvuoron kaikista vakavista maatapauksista.
- **EU-maista** keskusteltavaksi tulivat Unkarin (nro 98, kollektiiviset neuvotteluoikeudet) ja Alankomaiden Sint Maarten autonomisen alueen (nro 87, yhdistymisvapaus) tapaukset. Lisäksi sopimuksen nro 87 rikkomuksista tuli keskusteluun Valko-Venäjän, Ecuadorin, Guatemalan, Kazakstanin, Liberian ja Nicaraguan tapaukset ja sopimuksen nro 98 rikkomuksista Irakin, Malesian ja Uuden-Seelannin tapaukset.
- Fidzin tapaus koski pakkotyötä (nrot 29 ja 105).

- Lapsityön kieltämistä koskevan sopimuksen nro 182 rikkomuksiin liittyvät Keski-Afrikan, Beninin ja Salomonsaaren tapaukset.
- Djiboutin tapaus koski työllisyyspolitiikkaa (nro 122) ja El Salvadorin kolmikantaneuvotteluja (nro 144) sekä Nigerian (nrot 26 ja 95) minimipalkkojen määräämismenettelyä/palkansuojelua.

Johtopäätökset eräistä maatapauksista:

- Komitea päätti sisällyttää Valko-Venäjän yhdistymisvapauden loukkaamista (nro 87) koskevan tapauksen nk. "special paragraph"-maininnalla raporttiinsa ottaen huomioon sen, että maa ei ole toteuttanut edelleenkään ILO:n vuoden 2004 tutkimuskomitean suosituksia ammattiyhdistysvapauden kunnioittamiseksi. Valko-Venäjää kehoitettiin turvaamaan kokoontumisvapaus sekä ammattiliittojen toiminta peruuttamalla ammattiliittojen hajottamispäätökset sekä vapauttamalla pidätettyinä olevat ammattiliittojen johtajat. Mm. Pohjoismaiden ja Baltian maiden hallitukset pitivät EU-puheenvuoron lisäksi yhteisen puheenvuoron tapauksesta.
- Kiinan (nro 111, syrjintä työelämässä ja ammatissa) tapauksen osalta komitea pahoitteli uiguureihin kohdistettuja sortotoimia, joilla on syrjivä vaikutus heidän työllistymismahdollisuuksiinsa sekä heidän kohteluun uskonnollisena ja etnisenä vähemmistönä Kiinassa muiden perusoikeuksien loukkausten lisäksi. Komitea esitti vakavan huolen hallituksen pyrkimyksistä estää radikalisoituminen. Komitea kehotti hallitusta työmarkkinajärjestöjä kuulleen välittömästi lopettamaan kaikki uiguuriväestöön ja muihin etnisiin vähemmistöryhmiin kohdistuvat syrjivät käytännöt ja häirintä, mukaan lukien internointi tai vangitseminen etnisistä ja uskonnollisista syistä radikalisoitumisen poistamiseksi. Hallituksen tulee toteuttaa kansallisia ja alueellisia politiikkoja erottelun poistamiseksi. Nykyisillä toimilla mitätöidään tai heikennetään näiden ryhmien yhtäläisiä mahdollisuuksia ja kohtelua työssä ja ammatissa. Hallitusta pyydettiin kumoamaan Xinjiangin uiguurien autonomisen alueen syrjivät säännökset ja kaikki muut lait, asetukset tai muut politiikat, jotka estävät yrityksiä ja ammattiliittoja suorittamasta toimintaansa yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseksi. Lisäksi tulee varmistaa ammatillinen ohjaus, koulutus tai työharjoittelu myös uskonnollisille vähemmistöille sekä muuttaa kansallisia ja alueellisia säännöksiä. Lisäksi työpaikalla tapahtuvaa seksuaalista häirintää koskeva lainsäädäntökehitys on saatettava täysin yleissopimuksen mukaiseksi ja varmistettava, että seksuaalisen häirinnän uhreilla on mahdollisuus käyttää oikeussuojakeinoja. Komitea suositti hallitusta hyväksymään ILO:n kolmikantaisen valtuuskunnan, jonka avulla ILO voi arvioida tilannetta yhdessä ITUC:n ja IOE:n tuella.
- El Salvadorin (nro 144, kolmikantaneuvottelut) tapauksessa komitea pyysi hallitusta pidättäytymään puuttumasta työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen toimintaan sekä varmistamaan kolmikantaisten elinten tehokkaan toiminnan kunnioittaen työntekijäjärjestöjen ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua. Lisäksi hallitusta pyydettiin pidättäytymään nimeämistä yksipuolisesti työntekijöiden ja työnantajien edustajia kolmikantaisiin kuulemisiin ja toimieliimiin. Lisäksi hallitusta pyydettiin kumoamaan ammattiliittojen lakisääteinen velvoite pyytää oikeudellisen asemansa uusimista 12 kuukauden välein. Hallitusta pyydettiin laatimaan aikaan sidottu suunnitelma suositusten toimeenpanemiseksi sekä kannustettiin hyödyntämään ILO:n teknistä tukea asiassa etenemiseksi.

- Malesian (nro 98, kollektiiviset neuvotteluoikeudet) tapauksessa komitea pyysi hallitusta kuulemaan työmarkkinaosapuolia ja muuttamaan viipymättä kansallista lainsäädäntöä, erityisesti työllisyyslakia ja kauppaa koskevaa lainsäädäntöä, ammattiliittoja koskeva lakia ja työmarkkinasuhdelakia ja saattamaan lainsäädäntönsä yleissopimuksen mukaiseksi. Lisäksi hallitusta pyydettiin varmistamaan se, että ammattiyhdistysten tunnustamismenettelyä yksinkertaistetaan ja yhdistyksiä suojellaan kohtuuttomilta häiriöiltä. Lisäksi hallitusta pyydettiin varmistamaan siirtotyöläisille täysimääräinen osallistuminen työehtosopimusneuvotteluihin sekä mahdollistamaan julkisen sektorin työehtosopimusneuvottelut ja myös varmistamaan ay-jäsenten riittävä suoja syrjintää vastaan. Suojan tulee sisältää asianmukainen korvaus, nopea pääsy tuomioistuimiin ja riittävä varoittavien seuraamusten määrääminen.

2. Turvallisten ja terveellisten työolosuhteiden sisällyttäminen ILO:n työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien viitekehykseen – ILO:n työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista vuonna 1998 annetun julistuksen muuttaminen

Hanna-Mari Pekuri, STM

Komitean puheenjohtaja	Salomon Eheth (Kamerunin hallitus)
Varapuheenjohtajat	Renate Hornung-Draus (Saksan työnantajat) Catelene Passchier (Alankomaiden työntekijät)
Suomen edustajat	Hanna-Mari Pekuri STM Elina Häkkinen STM Suvi Lahti-Leeve EK Ida Nummelin STTK
Tausta-asiakirjat	Linkki komitean sivulle: General Affairs Committee
Linkki raporttiin	Report VII , Inclusion of safe and healthy working conditions in the ILO's framework of fundamental principles and rights at work.
Linkki hyväksytyyn tekstiin	Resolution on the inclusion of a safe and healthy working environment in the ILO's framework of fundamental principles and rights at work

Tiivistelmä

Komiteassa käsiteltiin päätöslauselmaluonnosta, jolla muutettiin ILO:n vuoden 1998 julistusta työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista työssä. Julistukseen lisättiin viidenneksi kategoriaksi turvallinen ja terveellinen työympäristö. Komiteassa haastavimmat asiat olivat ydinsopimusten määrittäminen ja suojalausekkeen (*saving clause*) sanamuoto. Käsittelyssä näistä asioista muodostui kokonaisuus, jota kautta löydettiin konsensus. Ydinsopimuksiksi määritettiin yleissopimukset nro 155 ja 187. Suojalausekkeen sanamuotoa laajennettiin niin, että se kattaa kauppasopimusten lisäksi investointisopimukset. Komitea piti seitsemän istuntoa, istuntoihin pystyi osallistumaan paikan päällä tai virtuaalisesti. Päätöslauselma hyväksyttiin ILO:n työkonferenssin täysistunnossa 10.6.2022.

Komiteassa käsiteltiin myös ILO:n merityöyleissopimuksen (MLC) ohjeistoa käsitelleen kolmikantaisen erityiskomitean (STC) toukokuussa 2022 hyväksymiä kahdeksaa muutosehdotusta, joita esitettiin hyväksyttäväksi. Ne hyväksyttiin ILO:n työkonferenssissa 6.6.2022.

Tausta

Komiteassa käsiteltiin päätöslauselmaluonnosta, jolla ehdotettiin muutettavaksi ILO:ssa vuonna 1998 hyväksyttyä työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista annettua julistusta sisällyttämällä siihen turvalliset ja terveelliset työolosuhteet. Samalla päätettiin, mikä tai mitkä ILO:n yleissopimukset olisivat julistuksen tarkoittamalla tavalla nk. ydinsopimuksia.

Vuoden 1998 julistuksessa todetaan, että kaikilla jäsenvaltiolla, myös niillä, jotka eivät ole ratifioineet kyseisiä ydinsopimuksia, on järjestön jäsenenä velvollisuus noudattaa,

edistää ja toteuttaa järjestön perussäännön mukaisesti ydinsopimuksissa ilmaistuihin perusoikeuksiin liittyviä periaatteita, joita ovat yhdistymisvapaus ja kollektiivisen neuvotteluvoimien tehokas tunnustaminen, kaikenlaisen pakkotyön poistaminen, lapsityövoiman käytön tehokas kieltäminen sekä työmarkkinoilla ja ammatinharjoittamisen yhteydessä tapahtuvan syrjinnän poistaminen.

ILO:n vuonna 2019 hyväksytyssä satavuotisjulistuksessa työn tulevaisuudesta todettiin, että turvalliset ja terveelliset työolosuhteet ovat ihmisarvoisen työn olennainen edellytys. Julistukseen liittyvässä päätöslauselmassa esitettiin pyyntö, että ILO:n hallintoneuvosto tarkastelee mahdollisimman pian turvallisten ja terveellisten työolosuhteiden sisällyttämistä ILO:n työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien viitekehykseen. Hallintoneuvosto teki asiasta etenemissuunnitelman ja keskusteli asiasta neljässä kokouksessaan. Hallintoneuvosto päätti marraskuussa 2021, että asia sisällytetään vuoden 2022 työkonferenssin asialistalle muuttamalla vuoden 1998 julistusta. Asiassa on järjestetty kaksi epävirallista kolmikantaista konsultaatiota. Valmistelun jälkeen avoimena olevat kysymykset liittyivät ennen kaikkea päätöslauselmaluonnoksen johdantokappaleen viittaukseen jaetusta vastuusta, käytettyihin termeihin (*working conditions/working environment*), ydinsopimuksiin sekä suojalausekkeen tarpeellisuuteen ja sisältöön.

Komiteatyön kulku

Komitea työskenteli hybridimallilla eli komitean työskentelyyn pystyi osallistumaan paikan päällä Genevessä tai etäyhteyksin virtuaalisesti. Alun teknisten ongelmien jälkeen komiteatyöskentely sujui hyvin. Työsuunnitelmassa komitean istunnot oli aikataulutettu ILO:n työkonferenssin ensimmäiselle viikolle, missä aikataulussa pysyttiin. Komitea piti seitsemän istuntoa.

Merityöyleissopimuksen ohjeiston muutokset

Komitea käsitteli ensimmäisenä asianaan ILO:n merityötä koskevaa vuoden 2006 yleissopimusta (MLC) käsitelleen kolmikantaisen erityiskomitean toukokuussa 2022 hyväksymät kahdeksan muutosehdotusta MLC:n ohjeistoon. Muutokset koskevat:

- oikeankokoisten suojavarusteiden saantia (mm. naisille),
- ruoan ja juomaveden maksuttomuutta sekä ruoan laatua aluksella,
- hylättyjen merenkulkijoiden kotiin pääsyä oikeutta ja korvaavien merenkulkijoiden järjestämistä alukselle,
- merenkulkijoiden oikeutta päästä kiireelliseen hoitoon maihin sekä satamavaltion velvollisuutta avustaa kuolleen merenkulkijan ruumiin tai tuhkan palauttamisessa kotimaahan,
- rekisteröidyn omistajan lisäämistä kohtaan, jossa on maininta laivanvarustajan taloudellisesta vastuusta satamavaltiotarkastuksia varten,
- maksuttomien internet-yhteyksien tarjoamista merenkulkijoille niin aluksella kuin satamassa,
- merenkulkijoille annettavaa tietoa siitä, miten merenkulkija voi vaatia saataviaan tilanteessa, jossa hänet on rekrytoitu alukselle, mutta työtä ei olekaan tarjolla,
- aluksella tapahtuneiden merenkulkijoiden kuolinsyiden tilastoimista ja vuosittaista raportointia ILOlle.

Varapuheenjohtajat käyttivät asiassa puheenvuorot, joissa korostettiin Covid-19 -pandemian vaikutuksia merenkulkijoiden työhön. Kumpikin esitti muutosten hyväksymistä. Hallitusten edustajat eivät käyttäneet asiassa puheenvuoroja. Komitea päätti suosittaa muutosten hyväksymistä ILO:n työkonferenssin täysistunnolle. Kyseisistä muutoksista äänestettiin ILO:n työkonferenssin täysistunnossa 6.6.2022, jossa ne hyväksyttiin.

Linkki hyväksytyyn tekstiin: [Amendments of 2022 to the Code of the Maritime Labour Convention, 2006, as amended \(MLC, 2006\)](#)

Turvallisten ja terveellisten työolosuhteiden sisällyttäminen ILO:n työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien viitekehykseen

EU-koordinaatio

EU-ryhmän koordinaatio toteutettiin virtuaalisesti. Ensimmäinen koordinaatio oli jo työkonferenssia edeltävällä viikolla ja muutoin kokoustettiin kunkin komiteapäivän aamulla. EU:n puheenjohtajavaltio Ranska yhdessä komission kanssa olivat valmistelleet asiaa hyvin ja kannanmuodostus oli ennakkollista. EU-koordinaatiossa käytiin läpi avaus- ja loppupuheenvuoro, muodostettiin neuvottelustrategia ja kantoja avoinna oleviin kysymyksiin sekä käytiin läpi muutosesityksiä. Kaiken kaikkiaan keskustelu oli maltillista ja asioihin suhtauduttiin joustavasti. Ensisijaista oli, että päätöslauselma saadaan hyväksytyä ja että ydinsopimuksiksi tulisi määritettyä sekä yleissopimus nro 155 että 187. Koordinaatiota veti Ranskan Gaëlle Arnal-Burtschy, joka käytti myös komiteassa EU-ryhmän puheenvuorot.

3. Oppisopimusta koskevan standardin laadinta (ensimmäinen käsittely)

Minna Nieminen ja Päivi Kantanen, TEM

Komitean puheenjohtaja	Luis Claudino de Oliveira (Portugalin hallitus)
Varapuheenjohtajat	Scott Barklamb (Australian työnantajat) Amanda Brown (Iso-Britannian työntekijät)
Suomen edustajat	Minna Nieminen TEM Päivi Kantanen TEM Katja Miettinen EK Paula Ilveskivi SAK
Tausta-asiakirjat	Linkki komitean sivulle
Linkki työasiakirjaan	Report IV(2) A framework for quality apprenticeships

Komitea julkaisi 10.6.2022 raportin ([Record of Proceedings 5A](#)), joka sisältää keskeiset johtopäätökset tästä ensimmäisestä keskustelusta.

Keskeisiksi kysymyksiksi keskustelussa nousivat erityisesti oppisopimuksen aikaisen työssäolojakson korvaaminen sekä harjoittelun sisällyttäminen suositukseen. ILO:n työasiakirjassa ehdottama termi ”remuneration” sai neuvottelussa muodon ”remuneration or other financial compensation”. Tällä muotoilulla haluttiin yhtäältä varmistaa se, että opiskelijan työssäoloaikanaan saama korvaus voi olla myös julkisesta rahoituslähteestä tulevaa, kuten esim. opintotukea, ja toisaalta se, että korvauksen tulee olla rahallinen ylläpidon, majoituksen tmv. sijaan.

Toinen suuri periaatteellinen keskustelu komiteassa käytiin siitä, tulisiko harjoittelu (”traineeship”) sisällyttää suositukseen. ”Traineeship” on terminä monimuotoinen ja termiä käytetään vaihtelevasti eri maissa. EU:n vuonna 2018 valmistuneessa harjoittelua koskevassa suosituksessa harjoittelun termillä ei esimerkiksi viitata opintoihin kuuluvaan harjoitteluun, josta käytetään yleisemmin termiä ”internship”. Termin monitulkinnallisuuden vuoksi oppisopimuskomitea katsoi, että käsittelyssä olevan standardin tulisi koskea vain oppisopimusta ja että harjoitteluun liittyviä laatuvaatimuksia tulisi käsitellä erikseen myöhemmin.

Asian käsittely on kaksivuotinen ja suositus on tarkoitus hyväksyä vuonna 2023.

4. Työllisyys (ILO:n globalisaation sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevan julistuksen seuranta)

Antti Närhinen, TEM

Osana ILO:n globalisaation sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevan julistuksen 2008 seurantaan komitea kävi järjestyksessään kolmannen keskustelun työllisyydestä. Edelliset keskustelut tästä teemasta käytiin vuosina 2010 ja 2014, aina kulloiseenkin työllisyys- ja työmarkkinatilanteeseen peilaten.

Komitean puheenjohtaja	Cesar Gomez Ruiloba (Panaman hallitus)
Varapuheenjohtajat	Harry Kyriazis (Kreikan työnantajat) Plamen Dimitrov (Bulgarian työntekijät)
Suomen edustajat	Antti Närhinen TEM Laura Häyrinen EK Heikki Taulu Akava
Linkki komitean sivulle	Recurrent Discussion Committee , sisältää päätöslauselman ja muun (tausta-)aineiston

Työkonferenssi hyväksyi komitean päätöslauselman.

Komiteatyön kulku ja keskeiset nostot

Koska kyse oli työllisyydestä ja työmarkkinoista, noudattivat työmarkkinajärjestöjen kannat pääosin niiden perinteistä linjaa. Varsinkaan työnantajat eivät halunneet tehdä uusia avauksia osana komiteatyötä.

Eniten erimielistä keskustelua työmarkkinajärjestöjen välillä käytiin työvoimakustannuksista ja palkoista, ml. minimipalkoista ja niihin liittyen riittävän toimeentulon mahdollistavasta 'perustulosta' (living wage). Työntekijät olisivat halunneet vahvempia kirjauksia näihin liittyen, työnantajat eivät. Työnantajat eivät myöskään halunneet mennä liian syvälle alustatyöhön liittyvään keskusteluun, koska ILO on järjestämässä teemasta kolmikantaista asiantuntijakokousta loppuvuonna. Molemmat osapuolet painottivat sosiaalidialogin keskeistä merkitystä työllisyyspolitiikkojen edelleen kehittämisessä.

Työnantajat painottivat, että eri politiikkojen on tuettava yritysten kasvumahdollisuuksia ml. vakaa toimintaympäristö. Tuottavuus on aina otettava huomioon, kun kehitetään työllisyys- ja sosiaalipolitiikkoja. Työllisyyspolitiikkojen arviointi on tärkeää ja tarpeellista. Epävirallinen talous on yhä iso haaste. Työnantajien tarvitsemia (ammattitaitoja ei ole riittävästi tarjolla. Koulutusjärjestelmien olisi vastattava nykyistä paremmin työmarkkinoiden tarpeisiin. Digitalisaatio on pikemminkin kehityksen ja talouskasvun ajuri kuin sitä haittaava tekijä. Työntekijöiden muutokselta suojaamisen sijaan heitä olisi kannustettava ja autettava kohtaamaan muutos.

Työntekijät olisivat halunneet nostaa vahvemmin keskusteluun työntekijöiden oikeudet, varsinkin heikommassa asemassa olevien osalta. Työssä olevien köyhien määrä on kasvussa. Lisäksi uudet työnteon muodot ovat kasvava haaste. Julkisen sektorin ja varsinkin julkisten työvoimapalveluiden merkitys työllisyyden edistämisessä on tärkeää.

EU painotti muun muassa eri politiikkojen yhteensovittamista, laadukkaiden työpaikkojen luomista, koulutuksen tärkeyttä, perheystävällisiä politiikkoja, heikommassa asemassa olevien auttamista, epävirallisen talouden saamista viralliseksi, Durbanin tuoreen lapsityön torjuntaa koskevan päätöslauselman toimeenpanoa sekä kansainvälisten yleissopimusten keskeistä merkitystä.

EU-ryhmässä FI ehdotukset perheystävällisten politiikkojen (vaikuttavat syntyvyyteen, naisten työmarkkina-asemaan ja työvoiman saatavuuteen) ja uusien työn muotojen huomioon ottamisesta hyväksyttiin, kuten myös hoivan mainitseminen osana sosiaaliturvajärjestelmiä. Lisäksi FI ehdotus lisätä mukaan maininta osaamisen tunnistamisesta otettiin mukaan EU-lausuntoon. FI tuki SE ehdotusta sukupuolten tasa-arvon vahvistamisesta sekä ehdotusta mainita minimipalkan ohessa se, miten ko. palkasta sovitaan, eli lakisääteinen tai työehtosopimuksissa määritelty.

Osana komiteatyötä Pohjoismaat pitivät ryhmäpuheenvuoron, jossa tuotiin lähinnä esille pohjoismaista kolmikantaista työmarkkinamallia ja painotettiin sen tärkeyttä nykyisiin ja tuleviin haasteisiin vastaamisessa. Lisäksi puheessa nostettiin lopussa esille Venäjän sotatoimien huolestuttavat vaikutukset yleensä ja varsinkin Ukrainan työmarkkinoille.

Tausta

Vuoden 2014 komitearaportissa mainitaan, että työllisyysteema oli nykyisen ILO:n pääjohtaja Guy Ryderin yksi keskeinen painopiste hänen aloittaessaan virkakautensa vuonna 2012.

Tämän vuoden komitearaportissa todetaan, että pitkäaikaiset työmarkkinoiden haasteet ovat yhä arkipäivää, ja ovat osin jopa voimistuneet, kuten esimerkiksi epävirallinen talous/työllisyys, matala tuottavuus, eriarvoisuus ja syrjintä työmarkkinoilla. Lisäksi raportissa heijastuivat varsinkin tunnetut työn tulevaisuuden muutosajurit ja koronakriisi. Näihin liittyviä viimeaikaisia ILO:n ulostuloja ja keskusteluja ovat olleet esimerkiksi ILO:n satavuotisjulistus vuodelta 2019 ja ILO:n toimintakutsu (Call to Action) koronasta elpymiseen vuodelta 2021.

Raportissa luodaan raamia tarvittavan konkreettisen toiminnan pohjaksi osallistavalle (inclusive), kestäväälle ja resilientille työmarkkinoiden elpymisprosessille. Elpymisprosessi olisi yhdistettävä tarvittaviin pitkän tähtäimen rakenteellisiin uudistuksiin ja muutoksiin, joilla tavoitellaan vihreämpiä, reilumpia, osallistavampia ja resilientimpiä työmarkkinoita. Raportissa hahmotellaan tältä pohjalta 'kattavaa uuden sukupolven työllisyyspolitiikkaa'.

Tematiikkaan läheisimmin liittyvä ILO:n instrumentti on yleissopimus työllisyyspolitiikasta (Employment Policy Convention, nro 122) ja sitä tukevat suositukset (nrot 122 ja 169). Suomi ja EU-maat Maltaa lukuun ottamatta ovat ratifioineet ko. yleissopimuksen.

Keskeiset nostot taustaraportista

Taustaraportissa kuvataan laajasti työmarkkinoita ja siellä viime aikoina tapahtuneita muutoksia. Koronakriisi iski pahiten heikommassa asemassa työmarkkinoilla oleviin ryhmiin.

Työttömyys on yhä korkeampaa kuin ennen kriisiä, ja ILO arvioi globaalisti tehtyjen työtuntien määrän pysyvän tänä vuonna 2 % matalammalla tasolla kuin ennen koro-

naa. Vastaava työntuntien menetys tarkoittaa 52 miljoonaa kokoaikaista 48 viikkotuntin työpaikkaa. Korona vaikutti negatiivisesti myös siirtymiin työmarkkinoilla sekä mahdollisuuteen saada/hankkia tarvittavaa osaamista.

Koronaa ei osattu ennustaa, mutta pitkän ajan rakenteellisten haasteet (ilmasto, uudet teknologiat, globalisaatio, väestörakenne) olivat vahvasti kirjattuina työllisyysysteemasta jo vuonna 2014 käytyjen keskustelujen pohjalta tuotetuissa työkonferenssin päätelmissä. Haasteet ovat ILO:n mukaan vain kasvaneet, ja korona leikkasi osaltaan aikaansaattua edistymistä.

Johtopäätöksinä raportissa todetaan, että

- työllisyyspolitiikkojen on jatkossa kyettävä vieläkin paremmin vastaamaan muutoksiin ja niiden on perustuttava sosiaalidialogiin (työmarkkinajärjestöjen kanssa käytävä keskustelu), työllisyyspolitiikat tarvitsevat tukea vahvoilta, toimivilta instituutioilta;
- kansainväliset työelämän standardit ja muut instrumentit muodostavat eri työllisyyspolitiikkojen pohjan;
- vuorovaikutuksen on perustettava laadukkaaseen tutkimukseen ja analyysiin sekä mahdollisimman reaaliaikaiseen ja relevanttiin dataan;
- uuden sukupolven työllisyyspolitiikat edellyttävät nykyistä laajempien eri politiikka-alojen samanaikaista soveltamista, painopisteenään oikeudenmukaiset siirtymät, osallistuvuus ja sukupuolten välinen tasa-arvo;
- työllisyyden ja työmarkkinoiden ml. politiikat vaikuttavuusarvioinnit ovat tärkeitä niin tiedonvälityksen kuin ko. politiikkojen toimeenpanon kannalta;
- uuden teknologian, ml. digitaalinen, hyödyt on hyödynnettävä mahdollisimman hyvin, kun tavoitellaan täystyöllisyyttä;
- on tunnistettava, mikä toimii ja mikä ei ja kehitettävä jatkuvasti toimintaa ja asiaan liittyviä verkostoja/sidosryhmiä.

Tulevina kehittämistarpeina raportissa mainitaan:

- Pitää panostaa ennen kaikkea niihin, jotka ovat jääneet tai vaarassa jäädä jälkeen (heikommassa asemassa olevat) – eriarvoisuus on osallistavien työmarkkinoiden (yksi YK:n kestävän kehityksen tavoite) suurimpia uhkia
- Kansallisissa työllisyyspolitiikoissa tarvitaan nykyistä enemmän panostamista kysyntäpuolen politiikkoihin, jotta mahdollistetaan tarvittavat rakennemuutokset ihmisarvoisen työn edistämiseksi kestäväällä tavalla. Tarvitaan enemmän työllisyyskeskeisiä makrotalous- ja eri sektoripolitiikkoja.
- Käynnissä olevat muutokset vaikuttavat työpaikkojen syntymiseen/luomiseen ja työmarkkinasiirtymiin, niin työntekijöiden kuin yritysten osalta. Työntekijöiden turva siirtymissä on taattava koulutuksen, sosiaaliturvan ja aktiivisten työvoimapolitiikkojen yhdistelmällä. Vihreän siirtymän osalta raportissa viitataan ILO:n ko. suuntaviivoihin.

- Lisähuomiota on kiinnitettävä ainakin ns. vihreisiin työpaikkoihin, teknologian muutoksen hyödyntämiseen ihmisarvoisen työn edistämässä, väestörakenteen muutoksiin ja globalisaatioon liittyviin toimiin sekä ihmisarvoiseen työhön maataloudessa ja pk-yritysten kautta.
- Riittävät taloudelliset resurssit ovat onnistuneen työllisyyspolitiikan toimeenpanon kannalta keskeistä. Heikomman verotuskapasiteetin maissa tarvitaan innovatiivisia kumppanuuksia, multilateraalua tukea ja kansallisten resurssien mobilisointia.

Lisäksi ILO:n on entisestään vahvistettava asiaan liittyen johtajuuttaan osana multilateraalua yhteistyötä/-systeemiä, ja näin edistettävä eri tahojen sitoutumista ja tukea – osallistavat ja tasa-arvoiset työllisyyspolitiikat ovat elintärkeitä aikamme haasteisiin vastaamisessa.

5. Säällinen työ ja yhteisö- ja solidaarisuustaloudesta (yleiskeskustelu)

Markus Seppelin, STM

Komitean puheenjohtaja	Adam Lee (Yhdysvaltojen hallitus)
Varapuheenjohtajat	Aline Mbono (Cameroonin työnantajat) Toni Moore (Barbadoksen työntekijät)
Suomen edustajat	Markus Seppelin STM Elina Häkkinen STM Suvi Lahti-Leeve EK Katariina Kainu STTK

Linkki komitean sivulle [General Discussion Committee](#)

Linkki hyväksytyyn [resoluutioon](#)

Komitean työn tuloksena konferenssi päättyi määrittelemään yhteisö- ja solidaarisuustalouden seuraavasti:

“The SSE encompasses enterprises, organizations and other entities that are engaged in economic, social, and environmental activities to serve the collective and/or general interest, which are based on the principles of voluntary cooperation and mutual aid, democratic and/or participatory governance, autonomy and independence, and the primacy of people and social purpose over capital in the distribution and use of surpluses and/or profits as well as assets. SSE entities aspire to long-term viability and sustainability, and to the transition from the informal to the formal economy and operate in all sectors of the economy. They put into practice a set of values which are intrinsic to their functioning and consistent with care for people and planet, equality and fairness, interdependence, self-governance, transparency and accountability, and the attainment of decent work and livelihoods. According to national circumstances, the SSE includes cooperatives, associations, mutual societies, foundations, social enterprises, self-help groups and other entities operating in accordance with the values and principles of the SSE.”

Kyseessä oli ensimmäinen laaja keskustelu aiheesta. Aihe ei ole uusi, mutta yhteisötalouden merkitys ja näkyvyys on kasvanut huomattavasti vuosisadan vaihteen jälkeen. Yhteisötalouden käsitteeseen on viitattu aiemmin myös ILO:n virallisissa asiakirjoissa, kuten ILO:n satavuotisjulistuksessa työn tulevaisuudesta (2019), mutta käsitteellä ei ole yleisesti hyväksyttyä määritelmää. Läheisesti yhteisötalouteen kytkeytyviä termejä ovat mm. kolmas sektori, yhteiskunnallinen yritys, voittoa tavoittelematon sektori, vaihtoehtoistalous ja yleishyödylliset tai keskinäiset yritykset. Yhteisö- ja solidaarisuustalous on riittävän laaja käsite, jotta siihen voidaan sisällyttää eri maiden ja alueiden erilaisia perinteitä, organisaatorakenteita sekä tapoja hahmottaa sektoria.

Lainsäädännön kehittäminen, yhteisötalouden huomioiminen erilaisissa strategioissa ja tilastolliset tarpeet edellyttävät yhteisen ymmärryksen vahvistamista ja käsitteiden selventämisestä. Vuoden 2000 jälkeen ainakin 20 maata on hyväksynyt uutta lainsäädäntöä koskien yhteisö- ja solidaarisuustaloutta. Vaikka eri maissa yhteisötaloudessa toimivien organisaatioiden yhtiömuodot vaihtelevat, yhteisymmärrys on lisääntynyt sektorin omasta arvopohjasta ja toiminnan periaatteista. Keskeisiä yhteisötalouden periaatteita ovat toiminnan yhteiskunnallinen tai yleishyödyllinen päämäärä, voitonjaon rajoittaminen tai sen kielto, demokraattinen ja osallistava hallinto, vapaaehtoinen yhteistyö sekä organisaatioiden hallinnon itsenäisyys ja riippumattomuus. Varallisuuden tai pääomien kartuttaminen ei ole toiminnan päätarkoitus. Tyypillisiä yhtiömuotoja

ovat osuuskunta, keskinäinen yhtiö, taloudellista toimintaa harjoittavat yhdistykset, säätiöt, oma-apuryhmät ja yhteiskunnalliset yritykset. Toiminta palvelee jäsenistöä tai laajempaa yhteisöä tuottamalla palveluja tai tarvikkeita tai tarjoamalla työtä.

Yhteisö- ja solidaarisuustalous rikkoo perinteisiä toiminnallisia jakolinjoja. Se pitää sisällään sekä yritystoimintaa markkinoilla että markkinoiden ulkopuolella tehtävää työtä virallisen talouden ja epävirallisen talouden rajapinnassa. Toimijat ovat sekä jäsenyhteisöjä että liikeyrityksiä. Käsitykset eroavat siitä, onko yhteisö- ja solidaarisuustalous osa yksityissektoria vai muodostaako se oman taloussektorinsa.

Yhteisötalous, säällinen työ ja kestävä kehitys

Yhteisö- ja solidaarisuustalous voi tukea kestävästä kehitystä monella tavoin. Sektori luo työpaikkoja sekä suoraan että välillisesti. Yhteisötaloudella on potentiaalia edistää sosiaalisen suojelun järjestelmien toimintaa sekä tarjota sosiaali-, asumis- ja terveyspalveluja. Sektorin toimijat voivat osallistavan ja demokraattisen hallinnon periaatteisiin nojautuen edistää työoikeuksia, laadukasta työtä ja hyviä työolosuhteita. Sektorilla toimii työntekijäomisteisia yrityksiä, joissa työntekijät toimivat myös jäsenroolissa omistamansa yrityksen hallinnossa. Yhteisötalous tarjoaa väylän siirtyä epävirallisesta taloudesta virallisen talouden piiriin. Työntekijät voivat yhteisötalouden sisällä vertikaalisissa edustuksellisissa rakenteissa käyttää ääntään ja vaikuttaa päätöksiin paikallisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti. Sukupuolten tasa-arvoa edistää naisten vahva osallistuminen yhteisötalouden organisaatioiden toimintaan. Tasavertainen yhteistoiminta antaa haavoittuvassa asemassa oleville mahdollisuuden päästä eroon köyhyyskierteestä. Yhteisötalouden organisaatiot ovat osoittaneet kriisinkestävyytensä ja sopeutumiskykynsä monissa konflikteissa, taloudellisissa kriiseissä ja katastrofeissa. Yhteisötalouden toimijat voivat tarjota digitaalisessa murroksessa vaihtoehtoisia ja reiluja ratkaisuja palveluiden käyttäjien, tuottajien ja työntekijöiden näkökulmasta. Sama koskee ekologisen kestäväyyden, ympäristönäkökohtien ja reilun kaupan huomioimista yhteisötalouden yksiköiden toiminnassa.

Yhteisö- ja solidaarisuustaloutta on edistetty viime vuosina voimakkaasti myös EU:ssa ja Suomessa, joissa yhteisötalouden erilaisilla toimijoilla on oma pitkä historiansa. Merkittävimpiä muotoja Euroopassa ovat osuustoiminta, keskinäiset yhtiöt, taloudellista toimintaa harjoittavat järjestöt sekä uudempina muotoina yhteiskunnalliset yritykset ja säätiöt. Yhteisötalouden laajuus ja perinteet vaihtelevat eri maissa. Yhteisötalouden yritykset ovat tärkeitä työllistäjiä muun muassa maataloudessa ja elintarvikealalla, rahoituspalveluissa, energiasektorilla sekä vähittäiskaupassa. Niiden arvioidaan työllistävän EU:ssa yli 19 miljoonaa henkilöä. Yhteisötalouden yksiköiden toimintaan osallistuu noin 83 miljoonaa vapaaehtoista. Osuuskunnilla on EU:ssa 141 miljoonaa henkilöjäsentä, ja 176 000 osuustoiminnallista yritystä tarjoaa 4,7 miljoonaa työpaikkaa. EU:ssa yhteisö- ja solidaarisuustalouden yhteistyörakenteita ja tukiverkostoja on kehitetty komission johdolla. EU:n uusi yhteisötalouden toimintasuunnitelma julkaistiin joulukuussa 2021. Suomen hallitus hyväksyi yhteiskunnallisten yritysten strategian huhtikuussa 2021. Strategian tarkoituksena on vahvistaa yhteiskunnallisten yritysten toimintaedellytyksiä, lisätä uusien yhteiskunnallisten yritysten määrää sekä kehittää yhteiskunnallisten yritysten osaamista toiminnan vaikuttavuuden parantamiseksi. Suomeen on perustettu Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tuella yhteiskunnallisten yritysten osaamiskeskus, joka aloitti toimintansa lokakuussa 2021.

LIITTEET

LIITE 1

MINISTERIN PUHE

Speaker: Minister of Employment Tuula Haatainen

Dear Chair, Ladies and Gentlemen,

I thank Director-General, for his report seeking responses to the pertinent question on how to help the least developed countries to conduct the necessary structural transformation and ensure decent work for all in the middle of pandemic, conflict and crisis.

I also thank ILO for the report on the Impact of the Ukraine Crisis on the World of Work. The Russian aggression has caused tremendous suffering for the Ukrainian people and a loss of nearly 5 million jobs. This aggression also risks provoking a global food, energy and finance crisis, affecting severely the least developed countries in the form of hunger and debt distress. Finland supports the ILO Governing Body's resolution on the Russian Federation's aggression against Ukraine. We urge the Russian Federation to stop immediately all military activities and atrocities against the civil population in Ukraine.

Many important issues stressed in the report of the Director-General belong to the Finnish ILO priorities: We support all activities of the ILO, together with other UN agencies and actors to bring the large informal sector in the least developed countries to the formal sector. Only the formal economy can ensure decent work, including fundamental rights at work, decent conditions of work, equality and social protection to the whole population.

The ILO activities should be based on decent work country programmes drafted together with the least developed member states. These programmes should take into account the report's suggestion that higher levels of skills have been associated with lower levels of informality. The ILO and its constituents should also – as proposed - play an active role in encouraging larger companies operating in the least developed countries to promote formality in their supply chains.

Informality among women is even more common than among men. Special ILO efforts are therefore needed to promote gender equality and provide women and girls with educational and vocational training opportunities, including digital skills. Adequate skills can help also women in finding decent work opportunities and in creating enterprises in the formal sector.

To solve the poverty and promote decent work for all, national ownership in the least developed countries is needed. International solidarity and policy coherence inside the UN agencies are also important.

As we have learned during this spring, war can damage prosperity and progress very quickly. Military activity in several least developed countries is one of the reasons behind the poverty. As lasting peace can only be based on social justice, it is important to promote democracy and human rights, including fundamental rights at work, for all.

Thank you Chair

ILO:n pääjohtajan raportti työkonferenssille

The least developed countries: Crises, structural transformation and the future of work (ILC, 2022)

Tiivistelmä Liisa Heinonen

Avainkysymykset:

Miten kansainvälinen yhteisö kykenee vastaamaan vähiten kehittyneiden maiden osalta monitahoisiin haasteisiin?

Keskustelun taustatekijät:

1. YK:n yleiskokouksen hyväksymä Dohan julistus erityisesti köyhyyden torjunnan ja työelämän osalta ja YK:n viides vähiten kehittyneitä maita koskeva konferenssi Dohassa maaliskuussa 2023,
2. YK:n kestävän kehityksen agenda: ”leave no one behind” sekä kestävän kehityksen tavoitteet 2030,
3. työmarkkinat, työelämän standardit, kolmikantaisuus sekä ihmisarvoisen työn edistäminen rakenteellisten muutosten kautta, jotka mahdollistavat kestävän kehityksen.

Onko ILO valmis vastaamaan haasteisiin?

Pandemian vaikutus: Edelleen 22 miljoonaa työpaikkaa vähemmän kuin ennen pandemiaa.

Venäjän hyökkäys Ukrainaan: uhkaa työpaikkojen menetyksen ohella synnyttää globaalin ruoka-, energia- ja rahoituskriisin. Vähiten kehittyneet maat ovat erityisessä nälkä- ja velkaantumisriskissä, jonka seurauksena myös lapsityö lisääntyy.

Haasteet työmarkkinoilla

- Vaikka maatalouden osuus työllisyydessä on huomattavasti alentunut, edelleen 55 % vähiten kehittyneiden maiden työvoimasta työskentelee tällä sektorilla, jolla teollisuuden osuus on lisääntynyt.
- Työnantajat ovat pieniä yrityksiä ja 70 % työvoimasta on itsenäisiä tai osallistuvia perheenjäseniä.
- 89 % vähiten kehittyneiden maiden työvoimasta työskenteli ennen Covid-kriisiä epävirallisella sektorilla, erityisesti maataloudessa, teollisuudessa ja pienissä yksiköissä.
- Tuotannon yksipuolisuus ja riippuvuus viennistä aiheuttaa haavoittuvuutta.
- Väestön uusiutuminen ja runsas työikäinen väestö ovat vahvuuksia. NEET-nuorten osuus on vähentynyt, mutta edelleen erityisesti tyttöjen kouluun pääsyssä on ongelmia.

- Naisten tulot ovat usein alle köyhyysluokituksen. Pääsy työmarkkinoille on vaikeampaa ja työpaikkojen laatu on heikompi. 92 %:lla naisista ja 86,8 %:lla miehistä epävirallinen työ on suurin työllistäjä. Näistä naiset ovat useimmin heikoimmassa töissä, kuten kotitaloudessa ja kotona tehtävässä työssä tai osallistuvina perheenjäseninä.
- Vaikka vähiten kehittyneet maat eivät ole niinkään synnyttäneet kasvihuonepäästöjä, ilmastonmuutos koskettaa erityisesti työllistymismahdollisuuksia näissä maissa, erityisesti maataloussektorin osalta. Maat ovat varautuneet huonosti vastaamaan näihin muutoksiin.
- Vain 14 % vähiten kehittyneiden maiden väestöstä on sosiaaliturvan piirissä (koko maailmassa lähes 47 %). Erityisesti äitiys- ja eläke-etuudet ovat puutteellisia. Pandemia on vain lisännyt eriarvoistumista, kun tulot, joilla voitaisiin rahoittaa sosiaaliturvaa, ovat alentuneet.
- Epävirallisen sektorin suuruus vähentää työlainsäädännön sekä työmarkkinajärjestöjen mahdollisuuksia vaikuttaa asioihin. Monet maista ovat sitoutuneet ILO:n avainsopimukseen, mutta laaja epävirallinen sektori vaikeuttaa velvoitteiden toteuttamista.
- Myös aseelliset konfliktit ovat ongelma: 24:ssä näistä valtioista on ollut konflikteja vuonna 2019. Hauraat valtiot kuuluvat yleensä vähemmän kehittyneisiin maihin. Aseelliset konfliktit ovat esteenä kestäväälle kehitykselle myös ihmisarvoisten työpaikkojen osalta.

Kestävä kehitys edellyttää rakenteellista uudistumista

- Myös ILO:n näkökulmasta kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen, ml. ihmisarvoinen työ, edellyttää rakenteellisia uudistuksia.
- Vaikka teollistuminen on lisääntynyt, tuottavuuden lisääntyminen ei ole parantanut vastaavasti elintasoja ja mahdollistanut sosiaaliturvan kehittämistä. Dohan julistuksessa korostetaan tarvetta monipuolistaa tuotantoa sekä uudistaa instituutiota ja niiden kykyä vastata haasteisiin. On tärkeää tukea rakenteiden uudistamista, investoida ihmisiin/osaamiseen, hyödyntää tiedettä, teknologiaa ja innovaatioita, kansainvälistä kauppaa sekä vastata ilmaston muutoksen, ympäristön tuhoutumisen ja koronatoipumisen haasteisiin sekä vahvistaa kansainvälistä yhteisvastuuta.
- Erityisinä painoalueina ovat sukupuolten tasa-arvon sekä naisten ja tyttöjen työmarkkina-aseman vahvistaminen sekä heidän ihmisoikeuksiensa täydellinen toteuttaminen.
- ILOlta edellytetään nyt yhteistyötä muiden monenkeskisten järjestöjen kanssa näiden uudistusten toteuttamisessa myös rahoituksen, teknisen tuen sekä politiikkaneuvonnan ja toimien osalta. Ponnistelujen tulee ulottua pidemmälle kuin ”business as usual”: Vähiten kehittyneiden maiden auttamiseksi on luotava innovatiivisia ja tehokkaita keinoja.

ILO ja vähiten kehittyneet maat (status quo)

- Tärkeimmät ILO:n politiikkatoimet perustuvat vuoden 2021 työkonferenssissa hyväksytyyn toimintaohjelmaan Covid-kriisistä toipumiseksi sekä vuosisataju-

listuksen toimintaohjelmaan. ILO rahoittaa tällä hetkellä 198 projektia 385 miljoonalla USD:lla (28,5 % kaikesta projektirahoituksesta) vähiten kehittyviin maihin.

- ILO:n sosiaaliturvaa koskeva suositus (nro 202) vuodelta 2012 sekä epävirallisesta taloudesta viralliseen talouteen siirtymistä koskeva suositus (nro 204) vuodelta 2015, työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi koskeva suositus (nro 205) vuodelta 2017 sekä kotitaloustyötä koskeva yleissopimus (nro 189) vuodelta 2011 ovat keskeisiä vähiten kehittyneiden maiden kannalta ja ovat lisänneet ILO:n panostusta niiden tavoitteisiin.

ILO:n vähiten kehittyneitä maita koskeva strategia

- Vastaaminen Dohan toimintaohjelmaan: edistetään ja tuetaan kansallisten strategioiden luomista ihmisarvoisen työn, tuotannon monimuotoisuuden, talouden muutoksen, tuottavuuden, tehokkuuden ja kilpailukykyyn parantamiseksi ja lisäämiseksi teollisuudessa, maataloudessa ja palvelusektorilla.
- ILO:n roolina on tukea työllisyyspolitiikkaa mm. nykyisten ihmisarvoista työtä koskevien maaohjelmien osana uudistamalla niitä sekä luomalla ohjelmat myös niille vähiten kehittyneille maille, joissa näitä maaohjelmia ei vielä ole.
- Työtä ihmisarvoisen työn ja työmarkkinoiden tasa-arvon edistämiseksi tarvitaan pysyvästi.
- Yritysten ja työvoiman osaamisen kehittäminen, siirtyminen viralliselle sektorille sekä uuden teknologian hyödyntäminen ovat priorisoitavia tavoitteita.
- Tukea tarvitaan olemassa olevien työpaikkojen kehittämiseen ja uusien yritysten perustamiseen kohdentamalla varoja teollisuus- ja työllisyyspolitiikkaan. Vähiten kehittyneiden maiden suuret yritykset tulisi saada tukemaan myös mikro- ja pk-yrityksiä lisäämään tuotantoaan, samalla kun ne itse kohentavat asemaansa globaaleissa tuotantoketjuissa (noudattaen vastuullisuutta UN Guiding Principles ja ILO:n monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen (MNE 1998), mukaisesti).
- Internet-yhteydet puuttuvat edelleen monilta. Dohan julistuksen tavoitteena on turvallisen ja edullisen net-yhteyden turvaaminen kaikille 2030 mennessä. Tärkeää on panostaa digiosaamiseen. Osaamisen kehittämisellä on suora yhteys myös epävirallisen sektorin vähenemiseen. Covid-kriisi on muodostanut uhan erityisesti tyttöjen mahdollisuuksille. On tärkeää tukea tavoitetta yleisen opetuksen ja elinikäisen oppimisen varmistamiseksi.
- Siirtyminen ilmastoneutraaliin voisi olla vähiten kehittyville maille helpompaa, koska ne ovat jo nyt ilmastoystävällisiä. Maatalous voisi olla vähiten kehittyneille maille kilpailuetu, koska tuotannossa on mahdollista yhdistää taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristökestävyys.
- ILOlla on ohjeet kaikkien kannalta oikeudenmukaisesta siirtymisestä ympäristökestäväan talouteen ja yhteiskuntaan. Tältä pohjalta voidaan tukea toimia myös vähiten kehittyneissä maissa.
- Sosiaaliturvajärjestelmien kehittäminen on merkittävä osa kestävyttä. ILO tukee vähiten kehittyneiden maiden sosiaaliturvan kehittämistä vuosittain 122,7

miljardilla USD:lla lapsi-, äitiys-, vammais-, eläke-etuuksien sekä perusterveydenhuollon kehittämiseksi.

- Sosiaaliturvan kehittäminen edellyttää kansallisia ja kansainvälisiä ponnisteluja ja yhteistyötä. Syyskuussa 2021 YK:n pääsihteeri käynnisti ”Global Accelerator on Jobs and Social Protection” -aloitteen vastaamaan mm. Covid-pandemian pahentamaan tilanteeseen. ILOlla on johtorooli aloitteen osalta. Aloitteen tehokkuus riippuu pitkälti rahoituksen riittävydestä.

Kansallinen omistajuus, kansainvälinen yhteisvastuu ja politiikkakoherenssi

- Dohan julistuksessa korostetaan vähiten kehittyneiden maiden omistajuutta, johtoa sekä ensisijaista vastuuta. Sen ohella on tärkeää kansainvälinen yhteisvastuu, globaalien kumppanuuksien vahvistaminen ja innovatiivisten työkalujen kehittäminen. Myös ILO:n toimet perustuvat sen tukeen lisätä vähiten kehittyneiden maiden hallinnon ja toimintapolitiikkojen kehittämisen kapasiteettia tarpeellisten muutosten toteuttamiseksi.
- Yhteistyö IMF:n kanssa muutoksen kehittämiseksi, WTO:n rooli ja vähiten kehittyneiden maiden status kaupassa.
- YK:n maatiimit ja maajohtajat ovat suunnittelussa keskeisiä. ILO on mukana työssä osana YK-työn kokonaisuutta. Yhteistyön edistämiseksi järjestettiin Global Forum for a Human-centred Recovery -tilaisuus helmikuussa 2022.

KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN JULISTUS TYÖELÄMÄN PERUSPERIAATTEISTA JA -OIKEUKSISTA (1998), SELLAISENA KUIN SE ON MUUTETTUNA VUONNA 2022

Koska Kansainvälisen työjärjestön perustana on vakaumus, että maailmanlaajuinen ja pysyvä rauha edellyttää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta;

Koska taloudellinen kasvu on tärkeä, mutta ei riittävä köyhyyden poistamiseen, yhteiskunnallisen kehityksen ja tasa-arvon edellytys ja Kansainvälisen työjärjestön on siksi edistettävä voimakkaita yhteiskunnallisia uudistuksia, oikeudenmukaisuutta ja demokratiaa;

Koska Kansainvälisen työjärjestön on enemmän kuin koskaan aikaisemmin hyödynnettävä kaikkia normitoiminnan, teknisen yhteistyön ja tutkimuksen voimavarojaan kaikilla vastuualueillaan, erityisesti työllisyyden hoidossa, ammattikoulutuksessa ja työolojen kehittämisessä sen varmistamiseksi, että talous- ja sosiaalipolitiikka tukevat toisiaan maailmanlaajuisen taloudellisen ja sosiaalisen strategian puitteissa ja saavat siten aikaan laaja-alaista kestävää kehitystä;

Koska Kansainvälisen työjärjestön on kiinnitettävä huomiota erityisiä sosiaalisia tarpeita omaavien henkilöiden, varsinkin työttömien ja muuttavien työntekijöiden ongelmiin, ja kannustettava kansainvälisiä, alueellisia ja kansallisia pyrkimyksiä näiden ryhmien ongelmien ratkaisemiseksi sekä edistettävä tehokasta työllisyyspolitiikkaa;

Koska pyrittäessä ylläpitämään yhteiskunnallisen kehityksen ja taloudellisen kasvun välistä yhteyttä työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien takaaminen on erityisen tärkeää sen vuoksi, että ne turvaavat jokaiselle mahdollisuuden vapaasti ja tasa-arvoon perustuen vaatia omaa osuuttaan yhdessä luodusta vauraudesta ja kehittyä omien kykyjensä mukaisesti;

Koska Kansainvälisellä työjärjestöllä on perussääntönsä nojalla valtuudet käsitellä ja laatia kansainvälisiä työelämän normeja ja koska se nauttii maailmanlaajuisesta tukesta ja tunnustuksesta edistäessään tavoitteidensa mukaisia työelämän perusoikeuksia;

Koska kasvava keskinäinen taloudellinen riippuvuus vaatii kiireellisesti järjestön perussääntöön kirjattujen perusperiaatteiden ja -oikeuksien muuttumattomuuden korostamista ja niiden maailmanlaajuisen toteutumisen edistämistä;

Kansainvälinen työkonferenssi

1. Katsoo,

a) että liittyessään vapaaehtoisesti Kansainvälisen työjärjestön jäseniksi kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet perussäännössä ja Philadelphian julistuksessa ilmaistut oikeudet ja periaatteet ja sitoutuneet toimimaan järjestön yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi voimavarojensa ja erityisolojensa puitteissa;

b) että nämä periaatteet ja oikeudet on ilmaistu ja kirjattu tarkasti määritellyiksi oikeuksiksi ja velvollisuuksiksi yleissopimukseen, jotka tunnustetaan ydinsopimuksiksi niin järjestössä kuin sen ulkopuolella.

2. Toteaa, että kaikilla jäsenvaltioilla, myös niillä jotka eivät ole ratifioineet kyseisiä ydinsopimuksia, on järjestön jäsenenä velvollisuus noudattaa, edistää ja toteuttaa järjestön perussäännön mukaisesti ydinsopimuksissa ilmaistuihin perusoikeuksiin liittyviä periaatteita, joita ovat:

- a) yhdistymisvapaus ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden tehokas tunnustaminen;
- b) kaikenlaisen pakkotyön poistaminen;
- c) lapsityövoiman käytön tehokas kieltäminen;
- d) työmarkkinoilla ja ammatinharjoittamisen yhteydessä tapahtuvan syrjinnän poistaminen ja
- e) terveellinen ja turvallinen työympäristö.

3. Toteaa, että järjestö on velvollinen auttamaan jäsenvaltioita niiden tarpeiden mukaisesti kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa ja tätä tarkoitusta varten käyttämään sääntöjensä, toimintansa ja taloudellisten voimavarojensa sallimia keinoja, mukaan lukien ulkoisten voimavarojen ja tuen hankkiminen, sekä kannustamaan muita kansainvälisiä järjestöjä, joiden kanssa se ylläpitää perussääntönsä 12 artiklan mukaisia suhteita, kyseisten pyrkimysten tukemisessa:

- a) tarjoamalla teknistä yhteistyötä ja neuvontaa edistääkseen ydinsopimusten ratifiointia ja toteuttamista;
- b) auttaa jäsenvaltioita, joiden ei vielä ole mahdollista ratifioida joitakin tai kaikkia näitä yleissopimuksia, edistämään ja toteuttamaan kyseisissä yleissopimuksissa ilmaistuja perusoikeuksia; ja
- c) auttaa jäsenvaltioita luomaan edellytykset taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle.

4. Päättää ottaa käyttöön tämän julistuksen liitteessä selostetun tarkoituksenmukaisen ja tehokkaan seurantamenettelyn, jotta tämä julistus toteutuisi kokonaisuudessaan. Liitettä on pidettävä julistuksen olennaisena osana.

5. Korostaa, että työelämän normeja ei saisi käyttää protektionististen kaupallisten tarkoitusten edistämiseen, että mihinkään tämän julistuksen tai sen seurannan määräysten kohtaan ei saisi vedota tai niitä muutoin käyttää tällaisiin tarkoituksiin ja että tällä julistuksella tai sen seurannalla ei myöskään saisi kyseenalaistaa minkään maan suhteellista etua.

LIITE (tarkistettu)

JULISTUKSEN SEURANTA¹

I. Tavoite

1. Jäljempänä kuvatun seurannan tavoitteena on kannustaa jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä toimia Kansainvälisen työjärjestön perussäännössä ja Philadelphian julistuksessa ilmaistujen ja tässä julistuksessa vahvistettujen peruseriaatteiden ja -oikeuksien edistämiseksi.

2. Tämän yksinomaan kannustavaksi tarkoitetun tavoitteen mukaisesti tällä seurannalla kyetään kohdentamaan järjestön tarjoama tekninen yhteistyö siten, että se saattaa olla hyödyksi jäsenvaltioille kyseisten peruseriaatteiden ja -oikeuksien toteuttamisessa. Seuranta ei korvaa nykyisiä valvontamekanismeja eikä estä niiden toimintaa, joten niiden alaisia erityistilanteita ei tarkastella tämän seurannan puitteissa.

3. Tämän seurannan sisältämät kaksi osaa perustuvat nykyiseen käytäntöön: ratifioimattomien ydinsopimusten vuosittainen seuranta tuo vain vähäisiä muutoksia perussäännön 19 artiklan 5(e) kohdan soveltamiseen; ja maailmanlaajuiseen selvitykseen (Global Report) työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien edistämisen vaikutuksista, jonka tarkoituksena on toimia konferenssin toistuvien keskustelujen perustana jäsenten tarpeista, Kansainvälisen työjärjestön toimista ja työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien edistämisessä saavutetuista tuloksista.

II. Ratifioimattomien ydinsopimusten vuosittainen seuranta

A. Tavoite ja kattavuus

1. Seurannassa tarkastellaan vuosittain julistuksen toteutumista niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole vielä ratifioineet kaikkia ydinsopimuksia, yksinkertaistetulla menettelyllä.

2. Seuranta kattaa julistuksessa määritellyt viisi peruseriaatteiden ja -oikeuksien aluetta.

B. Menettely

1. Seuranta perustuu jäsenvaltioilta perussäännön 19 artiklan 5(e) kohdan nojalla pyydettyihin selvityksiin. Selvityslomakkeiden avulla pyritään saamaan tiedot lainsäädännön ja käytäntöjen muutoksista niiltä valtioilta, jotka eivät ole ratifioineet kaikkia ydinsopimuksia perussäännön 23 artiklan ja vakiintuneen käytännön mukaisesti.

2. Toimisto laatii selvityksistä yhteenvedon, jonka hallintoneuvosto käsittelee.

3. Hallintoneuvoston menettelytapoja on voitava tarpeen vaatiessa muuttaa, jotta myös ne jäsenvaltiot, jotka eivät ole edustettuina hallintoneuvostossa voivat tehdä maakohtaisiin selvityksiinsä täydennyksiä, jotka saattavat olla tarpeen tai hyväksi hallintoneuvoston keskusteluissa.

¹ Huom.:Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1998 antama julistuksen seurannan alkupe-
räinen teksti korvattiin kansainvälisen työkonferenssin vuonna 2010 hyväksymällä liitteen tar-
kistetulla tekstillä.

III. Maailmanlaajuinen selvitys työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista (Global Report)

A. Tavoite ja kattavuus

1. Selvityksen tavoitteena on antaa dynaaminen kuva työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien viiden alueen maailmanlaajuisesta toteutumisesta kuluneena kautena, ja sitä käytetään arvioitaessa järjestön antaman avun vaikuttavuutta sekä määritettäessä seuraavan kauden tärkeimmät tavoitteet, mukaan lukien teknisen yhteistyön toimintasuunnitelmat, joiden avulla pyritään saavuttamaan kyseiset tavoitteet hyödyntämällä niin sisäisiä kuin ulkoisiakin voimavaroja.

B. Menettely

1. Selvitys, jonka laatiminen on pääjohtajan vastuulla, perustuu virallisiin tietoihin tai vakiintuneen käytännön mukaisesti kerättyihin ja arvioituihin tietoihin. Tiedot niistä valtioista, jotka eivät ole ratifioineet ydinsopimuksia perustuvat etupäässä edellä mainitun vuosittaisen seurannan tuloksiin. Kyseiset yleissopimukset ratifioineita jäsenvaltioita käsittelevä selvitys perustuu pääasiassa perussäännön 22 artiklan mukaisiin selostuksiin. Selvitys viittaa myös Kansainvälisen työjärjestön teknisestä yhteistyöstä ja muusta asiaan kuuluvasta toiminnasta saatuun kokemukseen.

2. Selvitys toimitetaan konferenssille toistuvaan keskusteluun työelämän peruseriaatteiden ja -oikeuksien strategisesta tavoitteesta hallintoneuvoston sopimien menettelytapojen pohjalta. Konferenssin tehtävänä on tämän keskustelun pohjalta tehdä johdopäätökset kaikista Kansainvälisen työjärjestön käytettävissä olevista toimintatavoista, mukaan lukien seuraavan kauden aikana toteutettavista teknisen yhteistyön painopisteistä ja toimintasuunnitelmista, sekä ohjata hallintoneuvostoa ja järjestöä niiden tehtävissä.

IV. Täten päätetään seuraavaa:

1. Konferenssin on sopivana ajankohtana tarkasteltava tästä seurannasta saatuja kokemuksia ja arvioitava niiden perusteella I osassa esitettyjen kokonaistavoitteiden toteutumista.

INTERNATIONELLA ARBETSORGANISATIONENS DEKLARATION OM GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER OCH RÄTTIGHETER I ARBETSLIVET (1998), SÅDAN DEN LYDER ÄNDRAD 2022

Enär ILO grundades utifrån övertygelsen om att social rättvisa är av avgörande betydelse för universell och varaktig fred;

Enär ekonomisk tillväxt är väsentlig men inte tillräcklig för att säkerställa rättvisa, sociala framsteg och utplånandet av fattigdom, vilket bekräftar behovet av att ILO främjar en stark socialpolitik, rättvisa och demokratiska institutioner;

Enär ILO, nu mer än någonsin, bör utnyttja alla sina resurser när det gäller fastställande av normer, tekniskt bistånd och forskning inom alla sina kompetensområden, i synnerhet sysselsättning, yrkesutbildning och arbetsvillkor för att säkerställa, inom ramen för en global strategi för ekonomisk och social utveckling, att den ekonomiska politiken och socialpolitiken är ömsesidigt förstärkande komponenter för att skapa en brett förankrad hållbar utveckling;

Enär ILO bör ägna särskild uppmärksamhet åt de problem som personer med särskilda sociala behov har, i synnerhet arbetslösa och migrerande arbetstagare, och mobilisera och stödja internationella, regionala och nationella satsningar som syftar till att lösa deras problem, och främja en effektiv politik som syftar till att skapa arbetstillfällen;

Enär garantin för grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet är av särskild betydelse när man söker upprätthålla sambandet mellan sociala framsteg och ekonomisk utveckling, emedan den gör det möjligt för de berörda personerna att fritt och på jämställd grund kräva sin skäliga andel av det välstånd, som de har hjälpt till att skapa, och att fullt ut uppnå sin mänskliga potential;

Enär ILO är den konstitutionellt ansvariga internationella organisationen och det behöriga organet för att fastställa och behandla internationella arbetsnormer och åtnjuta universellt stöd och erkännande för sitt arbete att främja grundläggande rättigheter i arbetslivet som ett uttryck för sina stadgeenliga principer;

Enär det, i ett läge med växande ömsesidigt ekonomiskt beroende, är angeläget att ånyo bekräfta att de grundläggande principer och rättigheter som uttrycks i organisationens stadga är oföränderliga samt att främja deras universella tillämpning;

har Internationella arbetskonferensen beslutat att

1. erinra om:

a) att genom att frivilligt ansluta sig till ILO har samtliga medlemsstater godkänt de principer och rättigheter som är fastlagda i ILO:s stadga och i Philadelphiadeklarationen, och åtagit sig att arbeta för att uppnå organisationens övergripande mål efter bästa förmåga och helt i linje med sina särskilda omständigheter;

b) att dessa principer och rättigheter har kommit till uttryck och utvecklats i form av specifika rättigheter och förpliktelser i konventioner som är erkända som grundläggande både inom och utom ILO.

2. Förklara att samtliga medlemmar, även om de inte har ratificerat konventionerna ifråga, genom själva medlemskapet i organisationen är förpliktade att respektera,

främja och genomföra, i god anda och i enlighet med stadgan, principerna beträffande de grundläggande rättigheter som dessa konventioner behandlar, nämligen:

- a) föreningsfrihet och faktiskt erkännande av rätten till kollektivavtalsförhandlingar;
- b) avskaffande av alla former av tvångsarbete och obligatoriskt arbete;
- c) faktiskt avskaffande av barnarbete;
- d) avskaffande av diskriminering vid anställning och yrkesutövning; samt
- e) en trygg och frisk arbetsmiljö.

3. Erkänna organisationens åtagande att hjälpa sina medlemmar, som svar på deras konstaterade och uttalade behov, i syfte att uppnå dessa mål genom att såväl till fullo utnyttja sina stadgeenliga, operationella och budgetära resurser, inklusive genom att mobilisera externa resurser och stöd, som uppmuntra andra internationella organisationer med vilka ILO har upprättat förbindelser, enligt artikel 12 i stadgan, att stödja detta arbete:

- a) genom att erbjuda tekniskt bistånd och rådgivande tjänster för att främja ratificering och genomförande av de grundläggande konventionerna;
- b) genom att bistå de medlemmar, som ännu inte är i stånd att ratificera vissa eller samtliga dessa konventioner, i deras ansträngningar att respektera, att främja och att genomföra de principer beträffande grundläggande rättigheter som behandlas i dessa konventioner;
- c) genom att bistå medlemmarna i deras arbete för att skapa ett klimat för ekonomisk och social utveckling.

4. Och beslutar, för att denna deklaration skall få full verkan, att en uppföljning för att främja den, som är meningsfull och effektiv, skall genomföras i enlighet med de åtgärder som specificeras i bilagan till deklarationen, vilken skall betraktas som en integrerad del av deklarationen.

5. Samt betonar att arbetsnormer inte bör användas för protektionistiska handelsändamål, och att ingenting i denna deklaration och dess uppföljning skall åberopas eller på annat sätt användas för sådana ändamål; dessutom bör inget lands komparativa fördel på något sätt ifrågasättas på grund av denna deklaration och dess uppföljning.

BILAGA (Reviderad) UPPFÖLJNING TILL DEKLARATIONEN²

I. Övergripande syfte

1. Syftet med den uppföljning som beskrivs nedan är att stödja de ansträngningar som organisationens medlemmar gör för att främja de grundläggande principer och rättigheter som läggs fast i ILO:s stadga och Philadelphiadeklarationen och som ånyo bekräftas i denna deklaration.

2. I linje med den målsättningen, som är av strikt främjande karaktär, kommer denna uppföljning att göra det möjligt att identifiera de områden där bistånd som ILO ger genom sina biståndsaktiviteter kan visa sig vara till nytta för medlemmarna genom att underlätta för dem att genomföra dessa grundläggande principer och rättigheter. Den skall inte ersätta etablerade övervaknings-mekanismer, och inte heller hindra deras funktion; följaktligen skall inte specifika situationer inom dessa mekanismers område utredas eller omprövas inom ramen för denna uppföljning.

3. De två aspekter av denna uppföljning som beskrivs nedan bygger på befintliga rutiner: den årliga uppföljningen av icke ratificerade grundläggande konventioner kommer bara att medföra en viss anpassning av nuvarande sätt att tillämpa artikel 19, punkt 5(e) i stadgan; och den globala rapporten om effekterna av främjandet av grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet kommer att tjäna som grund för den återkommande diskussionen vid Internationella arbetskonferensen om medlemmarnas behov, om de åtgärder som ILO åtagit sig och om de resultat som uppnåtts i fråga om främjandet av grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet.

II. Årlig uppföljning beträffande icke ratificerade grundläggande konventioner

A. Syfte och omfattning

1. Syftet är att tillhandahålla en möjlighet att varje år, med hjälp av förenklade rutiner, granska de ansträngningar som görs i enlighet med deklarationen av medlemmar som ännu inte ratificerat samtliga grundläggande konventioner.

2. Uppföljningen kommer att täcka de fem kategorier för grundläggande principer och rättigheter som anges i deklarationen.

B. Uppföljningsförfarande

1. Uppföljningen kommer att baseras på rapporter som medlemmarna enligt artikel 19, punkt 5(e) i stadgan anmodas sända in. Rapporteringsformulären kommer att utarbetas med sikte på att erhålla information från regeringar som inte har ratificerat en eller flera av de grundläggande konventionerna, om eventuella förändringar som kan ha ägt rum i deras lagstiftning och praxis, med vederbörlig hänsyn tagen till artikel 23 i stadgan och fastställd praxis.

2. Dessa rapporter, sammanställda av Internationella arbetsbyrån, kommer att granskas av styrelsen.

² (Obs: Den ursprungliga texten om uppföljning till deklarationen som utfärdades av Internationella arbetskonferensen 1998 ersattes av den reviderade versionen av bilagan som antogs av Internationella arbetskonferensen 2010).

3. Justeringar av styrelsens befintliga rutiner bör prövas för att göra det möjligt för medlemmar som inte är företrädare i styrelsen att tillhandahålla, på lämpligaste sätt, förklaringar som kan visa sig nödvändiga eller nyttiga under styrelsens överläggningar för att komplettera den information som står i deras rapporter.

III. Global rapport om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet

A. Syfte och omfattning

1. Syftet med den globala rapporten är att lämna en dynamisk global bild av de fem kategorier av grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet som observerats under den föregående perioden, samt att tjäna som grund för att bedöma effektiviteten hos den hjälp som organisationen tillhandahållit och för att fastställa prioriteringar för den kommande perioden, inklusive i form av handlingsplaner för tekniskt bistånd utformade i synnerhet för att mobilisera de interna och externa resurser som är nödvändiga för att genomföra dem.

B. Uppföljningsförfarande

1. Rapporten kommer att utarbetas under generaldirektörens ansvar på grundval av officiell information, eller information som samlats in och bedömts i enlighet med fastlagda rutiner. Då det gäller stater som inte har ratificerat de grundläggande konventionerna, kommer den särskilt att baseras på resultaten av den tidigare nämnda årliga uppföljningen. Då det gäller medlemsstater som har ratificerat den aktuella konventionen, kommer rapporten i synnerhet att baseras på rapporter som behandlats enligt artikel 22 i stadgan. Rapporten kommer också att hänvisa till de erfarenheter som inhämtats från tekniskt samarbete och annan relevant verksamhet inom ILO.

2. Denna rapport kommer att överlämnas till Internationella arbetskonferensen för en återkommande diskussion om de strategiska målen för de grundläggande principerna och rättigheterna i arbetslivet i enlighet med de förfaranden som styrelsen avtalat om. Det är sedan upp till Internationella arbetskonferensen att utifrån denna diskussion dra slutsatser om alla verksamhetsformer som ILO har tillgång till, inklusive de prioriteringar och handlingsplaner för tekniskt bistånd som ska genomföras under den följande perioden, samt att vägleda styrelsen och Internationella arbetsbyrån i deras uppgifter.

IV. Härmed besluts följande:

1. Konferensen skall, i vederbörlig ordning, granska hur denna uppföljning fungerar i ljuset av vunna erfarenheter för att bedöma huruvida den har uppfyllt det övergripande syftet som uttrycks i Del I.

MERITYÖYLEISSOPIMUKSEN (MLC, 2006) OHJEISTON VUODEN 2022 MUUTOKSET, HYVÄKSYTTY TEKSTI SUOMI-ENGLANTI, RUOTSI-RANSKA

VUODEN 2022 MUUTOKSET MUUTETTUUN MERITYÖYLEISSOPIMUKSEEN, 2006 (MLC, 2006)

Muutos ohjeiston sääntöön 1.4 - Työnvälitys

Normi A1.4 - Työnvälitys

Korvataan kappale 5 c (vi) seuraavasti:

(vi) että kehitetään vakuutukseen tai vastaavaan järjestelyyn perustuva järjestelmä, jonka avulla merenkulkijoille voidaan korvata se taloudellinen menetys, joka johtuu siitä, että työnvälityspalvelut tai laivanvarustaja, jota asia koskee, jättävät täyttämättä merenkulkijan työsopimukseen perustuvat velvoitteensa, ja varmistetaan, että merenkulkijoille ilmoitetaan ennen työhönottoa tai työhönotossa heidän kyseisen järjestelmän mukaiset oikeutensa.

Muutos ohjeiston sääntöön 2.5 - Kotimatka

Normi A2.5.1 - Kotimatka

Lisätään uusi kappale 9 ja numeroidaan seuraava kappale uudelleen:

9. Jäsenvaltioiden on avustettava merenkulkijan nopeaa kotimatkaa, myös silloin kun hänen katsotaan tulleen hylätyksi normin A2.5.2 kohdan 2 mukaisesti. Satamavaltioiden, lippuvaltioiden ja työnvälitysvaltioiden on tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että merenkulkijalle, joka on palkattu alukselle kyseisten valtioiden alueella hylätyn merenkulkijan tilalle tai työskentelee kyseisten valtioiden lipun alla purjehtivalla aluksella, myönnetään hänen tämän yleissopimuksen mukaiset oikeutensa.

Muutokset ohjeiston sääntöihin 3.1 ja 4.4 - Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet/Merimiespalvelut maissa

Normi A3.1- Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet

Korvataan kappale 17 seuraavasti:

AMENDMENTS OF 2022 TO THE MARITIME LABOUR CONVENTION, 2006 AS AMENDED (MLC, 2006)

Amendment to the Code relating to Regulation 1.4 – Recruitment and placement

Standard A1.4 – Recruitment and placement

Replace paragraph 5(c)(vi) by the following:

(vi) establish a system of protection, by way of insurance or an equivalent appropriate measure, to compensate seafarers for monetary loss that they may incur as a result of the failure of a recruitment and placement service or the relevant shipowner under the seafarers' employment agreement to meet its obligations to them, and ensure that seafarers are informed, prior to or in the process of engagement, of their rights under that system.

Amendment to the Code relating to Regulation 2.5 – Repatriation

Standard A2.5.1 – Repatriation

Insert new paragraph 9 and renumber the subsequent paragraph:

9. Members shall facilitate the prompt repatriation of seafarers, including when they are deemed abandoned within the meaning of Standard A2.5.2, paragraph 2. Port States, flag States and labour-supplying States shall cooperate to ensure that seafarers engaged on a ship to replace seafarers who have been abandoned in their territory, or on a ship flying their flag, shall be accorded their rights and entitlements under this Convention.

Amendments to the Code relating to Regulations 3.1 and 4.4 – Accommodation and recreational facilities/Access to shore-based welfare facilities

Standard A3.1 – Accommodation and recreational facilities

Replace paragraph 17 by the following:

17. Kaikille aluksessa oleville merenkulkijoille on järjestettävä erityisiä virkistys- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia, mukaan lukien sosiaaliset yhteydet, jotka on sopeutettu vastaamaan niiden merenkulkijoiden tarpeita, joiden täytyy asua ja työskennellä aluksella, ja on otettava huomioon sääntö 4.3 ja siihen liittyvät ohjeiston määräykset, jotka koskevat terveyden ja turvallisuuden suojelua ja tapaturmien torjuntaa.

Suositus B3.1.11 — Virkistysmahdollisuudet, posti ja vierailut aluksella

Korvataan kappale 4 j seuraavasti:

j) mahdollisuus käyttää aluksen puhelinjärjestelmää maihin suuntautuviin puheluihin mahdollisesti kohtuullista korvausta vastaan edellyttäen, että kyseinen yhteys on käytettävissä.

Lisätään uusi kappale 8:

8. Laivanvarustajien tulisi, siinä määrin kuin se on kohtuullisesti mahdollista, järjestää aluksissaan oleville merenkulkijoille internet-yhteys mahdollisesti kohtuullista korvausta vastaan.

Suositus B4.4.2 — Merimiespalvelut satamissa

Lisätään uusi kappale 5 ja numeroidaan uudelleen seuraavat kappaleet:

5. Jäsenvaltioiden tulisi, siinä määrin kuin se on kohtuullisesti mahdollista, järjestää merenkulkijoille, jotka ovat laivoilla heidän satamissaan tai ankkuripaikoissaan, internet-yhteys mahdollisesti kohtuullista korvausta vastaan.

Muutokset ohjeiston sääntöön 3.2 – Ruoka ja ruoanpito

Normi A3.2 — Ruoka ja ruoanpito

Korvataan kappaleet 2 a ja b seuraavasti:

a) että ruoka- ja juomavesivarastot ovat määrältään, ravintoarvoltaan, laadultaan ja monipuolisuudeltaan sopivia ottaen huomioon merenkulkijoiden määrä, uskonnosta ja kulttuurista johtuvat ruoalle asetettavat vaatimukset sekä matkan pituus ja luonne ja että ruokaa ja juomaa tarjotaan merenkulkijoille maksuttomasti työsuhteensa kestäessä.

b) että ruoanvalmistuksesta vastaava osasto on organisoitu ja varustettu siten, että merenkulkijoille tarkoitettujen aterien on oltava riittäviä, monipuolisia, tasapainoisia ja terveellisiä ja että niiden valmistus- ja ruokailuolosuhteet täyttävät hygienian vaatimukset; ja

Korvataan kappale 7 a seuraavasti:

17. Appropriate seafarers' recreational facilities, amenities and services, including social connectivity, as adapted to meet the special needs of seafarers who must live and work on ships, shall be provided on board for the benefit of all seafarers, taking into account Regulation 4.3 and the associated Code provisions on health and safety protection and accident prevention.

Guideline B3.1.11 – Recreational facilities, mail and ship visit arrangements

Replace paragraph 4(j) by the following:

(j) reasonable access to ship-to-shore telephone communications, where available, with any charges for the use of these services being reasonable in amount.

Insert new paragraph 8:

8. Shipowners should, so far as is reasonably practicable, provide seafarers on board their ships with internet access, with charges, if any, being reasonable in amount.

Guideline B4.4.2 – Welfare facilities and services in ports

Insert new paragraph 5 and renumber the subsequent paragraphs:

5. Members should, so far as is reasonably practicable, provide seafarers on board ships in their ports and at their associated anchorages with internet access, with charges, if any, being reasonable in amount.

Amendments to the Code relating to Regulation 3.2 – Food and catering

Standard A3.2 – Food and catering

Replace paragraphs 2(a) and (b) by the following:

(a) food and drinking water supplies, having regard to the number of seafarers on board, their religious requirements and cultural practices as they pertain to food, and the duration and nature of the voyage, shall be suitable in respect of quantity, nutritional value, quality and variety, and shall be provided free of charge during the period of engagement;

(b) the organization and equipment of the catering department shall be such as to permit the provision to the seafarers of adequate, varied, balanced and nutritious meals prepared and served in hygienic conditions; and

Replace paragraph 7(a) by the following:

a) ruoka- ja juomavesivarastot koskien niiden määrää, ravintoarvoa, laatua ja monipuolisuutta;

Muutokset ohjeiston sääntöön 4.1 — Sairaanhoidon aluksella ja maissa

Normi A4.1 — Sairaanhoidon aluksella ja maissa

Lisätään uudet kappaleet 5 ja 6:

5. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että sen alueella olevien aluksien merenkulkijat, jotka tarvitsevat välitöntä hoitoa, pääsevät viipymättä nousemaan maihin ja voivat käyttää jäsenvaltion maissa olevia sairaanhoidon palveluja asianmukaisen hoidon saamiseksi.

6. Jos merenkulkija on kuollut aluksen matkan aikana, sen jäsenmaan, jonka alueella kuolema on tapahtunut tai, jos kuolema on tapahtunut aavalla merellä, sen jäsenmaan, jonka aluevesille alus seuraavaksi saapuu, on avustettava laivanvarustajaa ruumiin tai tuhkien kotimatkan järjestämisessä. Tällöin tulisi ottaa huomioon tarpeen mukaan merenkulkijan tai hänen lähimmaisensa toiveet.

Suositus B4.1.3 — Sairaanhoidon maissa

Lisätään uudet kappaleet 4 ja 5:

4. Kunkin jäsenvaltion tulisi huolehtia siitä, että merenkulkijoita ei estetä nousemasta maihin kansanterveydellisistä syistä ja että heillä on mahdollisuus täydentää aluksen varastoja, polttoainetta, vettä, ruokaa ja tarvikkeita.

5. Merenkulkijoiden olisi katsottava olevan välittömän sairaanhoidon tarpeessa, jos kyseessä on muun muassa:

- a) vakava vamma tai sairaus;
- b) vamma tai sairaus, joka saattaisi johtaa tilapäiseen tai pysyvään työkyvyttömyyteen;
- c) tartuntatauti, joka aiheuttaa tartuntariskin muille miehistön jäsenille;

d) luunmurtuma, vaikea verenvuoto, rikkoutunut tai tulehtunut hammas tai vaikea palovamma;

e) vakava kipu, jota ei pystytä aluksella hoitamaan ottaen huomioon aluksen toimintatavat, sopivien kipulääkkeiden saatavuus ja niiden pitkäaikaisen käytön terveysvaikutukset;

f) itsemurhariski; ja

g) lääkärikonsultaatiopalvelun suositus antaa hoitoa maissa.

Suositus B4.1.4 — Muille aluksille annettava lääkintäapu ja kansainvälinen yhteistyö

Korvataan kappale 1 k seuraavasti:

(a) supplies of food and drinking water in relation to their quantity, nutritional value, quality and variety;

Amendments to the Code relating to Regulation 4.1 – Medical care on board ship and ashore

Standard A4.1 – Medical care on board ship and ashore

Insert new paragraphs 5 and 6:

5. Each Member shall ensure prompt disembarkation of seafarers in need of immediate medical care from ships in its territory and access to medical facilities ashore for the provision of appropriate treatment.

6. Where a seafarer has died during a ship's voyage, the Member in whose territory the death has occurred or, where the death has occurred on the high seas, into whose territorial waters the ship next enters, shall facilitate the repatriation of the body or ashes by the shipowner, in accordance with the wishes of the seafarer or their next of kin, as appropriate.

Guideline B4.1.3 – Medical care ashore

Insert new paragraphs 4 and 5:

4. Each Member should ensure that seafarers are not prevented from disembarking for public health reasons, and that they are able to replenish ships' stores, fuel, water, food and supplies.

5. Seafarers should be considered to be in need of immediate medical care in cases of, but not limited to:

- (a) any serious injury or disease;
- (b) any injury or disease which might lead to temporary or permanent disability;
- (c) any communicable disease which poses a risk of transmission to other members of the crew;

(d) any injury involving broken bones, severe bleeding, broken or inflamed teeth or severe burns;

(e) severe pain which cannot be managed on board ship, taking account of the operational pattern of the ship, the availability of suitable analgesics and the health impacts of taking these for an extended period;

(f) suicide risk; and

(g) a tele-medical advisory service recommending treatment ashore.

Guideline B4.1.4 – Medical assistance to other ships and international cooperation

Replace paragraph 1(k) by the following:

k) kuolleen merenkulkijan ruumiin tai tuhkien kotimatkan järjestämiseen niin pian kuin se käytännössä on mahdollista. Tällöin tulisi ottaa huomioon tarpeen mukaan merenkulkijan tai hänen lähiomaisensa toiveet.

Muutos ohjeiston sääntöön 4.3 — Terveiden ja turvallisuuden suojeleminen ja tapaturmien torjunta

Normi A4.3 — Terveiden ja turvallisuuden suojeleminen ja tapaturmien torjunta

Korvataan kappale 1 b seuraavasti:

b) asianmukaisia varotoimenpiteitä, joilla pyritään torjumaan aluksella työssä tapahtuvia tapaturmia, vammoja ja sairauksia, mukaan lukien kaikkien tarvittavien oikeakokoisten henkilönsuojainten tarjoaminen, ja toimenpiteet, joilla pyritään vähentämään tai torjumaan haitallisessa määrin ympäristötekijöille ja kemikaaleille altistumisesta johtuvaa vaaraa samoin kuin aluksen laitteiston ja koneiden käyttämisestä johtuvaa loukkaantumisen tai sairastumisen vaaraa;

Muutokset ohjeiston sääntöön 4.3 — Terveiden ja turvallisuuden suojeleminen ja tapaturmien torjunta

Normi A4.3 — Terveiden ja turvallisuuden suojeleminen ja tapaturmien torjunta

Korvataan kappaleen 5 johtolause, lisätään uusi kappale 5 a ja numeroidaan uudelleen seuraavat alakohdat:

5. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava,

a) että kaikki sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työsuhteessa olevien, toimivien tai työskentelevien merenkulkijoiden kuolemat tutkitaan ja kirjataan asianmukaisesti ja raportoidaan vuosittain Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle julkaistavaksi maailmanlaajuisessa rekisterissä;

Suositus B4.3.5 — Raportointi ja tilastojen kokoaminen

Lisätään uudet kappaleet 4 ja 5:

4. Normin A4.3 kohdan 5 alakohdan a) mukaisesti raportoitavan kuolemantapauksen tulisi olla Kansainvälisen työtoimiston määrittelemässä muodossa ja käyttää sen luokitusta.

5. Kuolemantapauksesta raportoitavien tietojen tulisi sisältää, muun muassa, tiedot kuolemantapauksen tyyppistä (luokka), aluksen tyyppistä ja bruttovetoisuudesta, kuoleman tapahtumapaikasta (merellä, satamassa, ankkuripaikalla) sekä merenkulkijan sukupuolesta, iästä, ammattiasemasta ja osastosta.

(k) arranging for the repatriation of the bodies or ashes of deceased seafarers, in accordance with their wishes or those of their next of kin, as appropriate, and as soon as practicable.

Amendment to the Code relating to Regulation 4.3 – Health and safety protection and accident prevention

Standard A4.3 – Health and safety protection and accident prevention

Replace paragraph 1(b) by the following:

(b) reasonable precautions to prevent occupational accidents, injuries and diseases on board ship, including through the provision of all necessary appropriately-sized personal protective equipment and measures to reduce and prevent the risk of exposure to harmful levels of ambient factors and chemicals, as well as the risk of injury or disease that may arise from the use of equipment and machinery on board ships;

Amendments to the Code relating to Regulation 4.3 – Health and safety protection and accident prevention

Standard A4.3 – Health and safety protection and accident prevention

Replace the chapeau of paragraph 5, insert new paragraph 5(a) and renumber the subsequent subparagraphs:

5. Each Member shall ensure that:

(a) all deaths of seafarers employed, engaged or working on board ships that fly its flag are adequately investigated and recorded, and reported on an annual basis to the Director-General of the International Labour Office to be published in a global register;

Guideline B4.3.5 – Reporting and collection of statistics

Insert new paragraphs 4 and 5:

4. The fatality data to be reported under subparagraph (a) of paragraph 5 of Standard A4.3 should be in the format, and using the classification, as specified by the International Labour Office.

5. The fatality data should include, but not be limited to, information on the type (classification) of death, ship type and gross tonnage, location of fatality (at sea, in port, at anchorage), and seafarer's sex, age, occupational position and department.

Liitteiden muutokset

Liite A2-I - Näyttö rahavakuudesta säännön 2.5 2 kohdan mukaisesti

Korvataan g kohta seuraavasti:
g) laivanvarustajan nimi tai rekisteröidyn omistajan nimi, jos se on eri kuin laivanvarustaja;

Liite A4-I - Näyttö rahavakuudesta säännön 4.2 mukaisesti

Korvataan g kohta seuraavasti:
g) laivanvarustajan nimi tai rekisteröidyn omistajan nimi, jos se on eri kuin laivanvarustaja;

Amendments to Appendices

Appendix A2-I – Evidence of financial security under Regulation 2.5, paragraph 2

Replace item (g) by the following:
(g) name of the shipowner, or of the registered owner if different from the shipowner;

Appendix A4-I – Evidence of financial security under Regulation 4.2

Replace item (g) by the following:
(g) name of the shipowner, or of the registered owner if different from the shipowner;

2022 ÅRS ÄNDRINGAR AV KONVENTIONEN OM ARBETE TILL SJÖSS FRÅN 2006 I DESS ÄNDRADE LYDELSE (MLC, 2006)

Ändring av koden avseende regel 1.4 – Rekrytering och arbetsförmedling

Standard A1.4 – Rekrytering och arbetsförmedling

Punkt 5 c vi ersätts med följande:

(vi) inrättar ett system för skydd, genom försäkring eller på annat likvärdigt sätt, så att sjöpersonal kompenseras för ekonomiska förluster den kan drabbas av om en rekryterings- eller arbetsförmedlingstjänst eller redare inte uppfyller sina skyldigheter enligt sjömannens anställningsavtal samt säkerställer att sjömän före eller under anställningsförfarandet får information om sina rättigheter enligt detta system.

Ändring av koden avseende regel 2.5 – Hemresa

Standard A2.5.1 – Hemresa

En ny punkt 9 införs och den följande punkten omnumreras:

9. Medlemsstaterna skall underlätta en snabb hemresa för sjömän, även när de anses vara strandsatta i enlighet med punkt 2 i standard A2.5.2. Hamnstater, flaggstater och stater som rekryterar och förmedlar personal skall samarbeta för att säkerställa att sjömän som rekryterats till fartyg för att ersätta sjömän som blivit strandsatta inom dessa staters territorier eller till fartyg som för dessa staters flagg får sina rättigheter enligt denna konvention tillgodosedda.

Ändringar av koden avseende reglerna 3.1 och 4.4 – Bostad och rekreativsmöjligheter/Tillgång till landbaserade välfärdsinstalleringar

Standard A3.1 – Bostad och rekreativsmöjligheter

Punkt 17 ersätts med följande:

17. Lämpliga rekreativsmöjligheter och trivselförmåner, däribland möjlighet till sociala kontakter, som anpassats för att uppfylla de speciella behoven för sjömän som måste bo och arbeta ombord skall tillhandahållas för att användas av alla sjömän, med beaktande av regel 4.3 och tillhörande kodbestämmelser om

TEXTE DES AMENDEMENTS DE 2022 À LA CONVENTION DU TRAVAIL MARITIME, 2006, TELLE QU'AMENDÉE (MLC, 2006)

Amendement au code concernant la règle 1.4 – Recrutement et placement

Norme A1.4 – Recrutement et placement

Remplacer l'alinéa c) vi) du paragraphe 5 par ce qui suit:

vi) mettent en place un système de protection, sous la forme d'une assurance ou d'une mesure équivalente appropriée, pour indemniser les gens de mer ayant subi des pertes pécuniaires du fait que le service de recrutement et de placement ou l'armateur en vertu du contrat d'engagement maritime n'a pas rempli ses obligations à leur égard et s'assurent que les gens de mer sont informés, avant ou au moment de leur engagement, de leurs droits prévus dans le cadre dudit système.

Amendement au code concernant la règle 2.5 – Rapatriement

Norme A2.5.1 – Rapatriement

Insérer un nouveau paragraphe 9 et renuméroter le paragraphe suivant:

9. Les Membres doivent faciliter le prompt rapatriement des gens de mer, y compris lorsqu'ils sont considérés comme ayant été abandonnés au sens du paragraphe 2 de la norme A2.5.2. Les Etats du port, les Etats du pavillon et les Etats fournisseurs de main-d'œuvre coopèrent pour garantir que les gens de mer engagés à bord d'un navire pour remplacer ceux qui ont été abandonnés sur leur territoire, ou sur un navire battant leur pavillon, bénéficieront des droits et des prestations prévus par la présente convention.

Amendements au code concernant les règles 3.1 et 4.4 – Logement et loisirs/accès à des installations de bien-être à terre

Norme A3.1 – Logement et loisirs

Remplacer le paragraphe 17 par ce qui suit:

17. Des installations, commodités et services de loisirs appropriés, y compris la connectivité sociale, adaptés aux besoins particuliers des gens de mer qui doivent vivre et travailler à bord des navires, sont mis à la disposition de tous les gens de mer à bord, en tenant compte des dispositions de la règle 4.3 et des dispositions correspondantes du code qui

skydd för hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor.

Anvisning B3.1.11 – Rekreationsmöjligheter, post och besök ombord

Punkt 4 j ersätts med följande:

j) rimlig tillgång till telekommunikationer mellan fartyg och land när sådan finns tillgänglig, varvid eventuella användaravgifter bör vara rimliga.

En ny punkt 8 införs:

8. Redaren bör, i den mån det rimligtvis är möjligt, ordna internetförbindelse åt sjömännen på redarens fartyg, varvid eventuella användaravgifter bör vara rimliga.

Anvisning B4.4.2 – Välfärdsinrättningar och tjänster i hamnar

En ny punkt 5 införs och de följande punkterna omnumreras:

5. Medlemsstaterna bör, i den mån det rimligtvis är möjligt, ordna internetförbindelse åt sjömännen på fartygen i medlemsstaternas hamnar och vid deras ankarplatser, varvid eventuella användaravgifter bör vara rimliga.

Ändringar av koden avseende regel 3.2 – Mat och förplägnad

Standard A3.2 – Mat och förplägnad

Punkt 2 a och b ersätts med följande:

a) förråd av mat och dricksvatten skall ha lämplig kvantitet, näringsvärde, kvalitet och variation med hänsyn till besättningens storlek, religiösa och kulturella kostvanor samt resans art och varaktighet, och mat och vatten skall tillhandahållas sjömännen kostnadsfritt under deras tjänstgöringsperiod,

b) ekonomiavdelningen skall vara organiserad och utrustad så att sjömännen kan få tillräckliga, varierade, balanserade och näringsriktiga mål, tillagade och serverade under hygieniska förhållanden, och

Punkt 7 a ersätts med följande:

a) förråd av livsmedel och dricksvatten i fråga om kvantitet, näringsvärde, kvalitet och variation,

ont trait à la protection de la santé et de la sécurité et à la prévention des accidents.

Principe directeur B3.1.11 – Installations de loisirs et dispositions concernant le courrier et les visites à bord des navires

Remplacer l'alinéa j) du paragraphe 4 par ce qui suit:

j) un accès raisonnable à des communications téléphoniques avec la terre, s'il y a lieu, le cas échéant pour un tarif raisonnable.

Insérer un nouveau paragraphe 8 comme suit:

8. Les armateurs devraient, pour autant que cela est raisonnablement possible, fournir aux gens de mer à bord de leurs navires un accès à Internet, le cas échéant pour un tarif raisonnable.

Principe directeur B4.4.2 – Installations et services de bien-être dans les ports

Insérer un nouveau paragraphe 5 et renuméroter les paragraphes suivants:

5. Les Membres devraient, pour autant que cela est raisonnablement possible, fournir aux gens de mer à bord des navires se trouvant dans leurs ports et à leurs postes de mouillage associés, un accès à Internet, le cas échéant pour un tarif raisonnable.

Amendements au code concernant la règle 3.2 – Alimentation et service de table

Norme A3.2 – Alimentation et service de table

Remplacer les alinéas a) et b) du paragraphe 2 par ce qui suit:

a) un approvisionnement suffisant en vivres et en eau potable, d'une valeur nutritive, d'une qualité et d'une variété satisfaisantes, compte tenu du nombre de gens de mer à bord, de leur religion et de leurs habitudes culturelles en matière alimentaire ainsi que de la durée et de la nature du voyage, et assuré gratuitement pendant la période d'engagement;

b) un aménagement et un équipement du service de cuisine et de table qui permettent de fournir aux gens de mer des repas convenables, variés, équilibrés et nutritifs, préparés et servis dans des conditions d'hygiène satisfaisantes;

Remplacer l'alinéa a) du paragraphe 7 par ce qui suit:

a) l'approvisionnement en vivres et en eau potable en ce qui concerne leur quantité, leur valeur nutritionnelle, leur qualité et leur variété;

Ändringar av koden avseende regel 4.1 – Sjukvård ombord och i land

Standard A4.1 – Sjukvård ombord och i land

Nya punkter 5 och 6 införs:

5. Varje medlemsstat skall se till att de sjömän ombord på fartyg inom dess territorium som behöver omedelbar sjukvård snabbt kan gå i land och få tillgång till sjukvårdsresurser i land för att ges adekvat vård.

6. När en sjöman har avlidit under en sjöresa, skall den medlemsstat inom vars territorium dödsfallet inträffat eller, om dödsfallet inträffat på det fria havet, den medlemsstat till vars territorialvatten fartyget därpå anländer, underlätta redarens hemsändning av kroppen eller askan i enlighet med sjömannens eller de anhörigas önskemål, beroende på omständigheterna.

Anvisning B4.1.3 – Sjukvård i land

Nya punkter 4 och 5 införs:

4. Varje medlemsstat bör se till att sjömän inte hindras från att gå i land med hänvisning till folkhälsan och att de kan fylla på fartygets förråd, bränsle, vatten, mat och förnödenheter.

5. Sjömän bör anses vara i behov av omedelbar sjukvård vid bland annat

- a) allvarlig skada eller sjukdom,
- b) skada eller sjukdom som kan leda till tillfällig eller permanent invaliditet,
- c) smittsam sjukdom som riskerar att spridas till andra besättningsmedlemmar,
- d) frakturer, svåra blödningar, brutna eller inflammerade tänder eller svåra brännskador,
- e) svåra smärtor som inte kan hanteras ombord på fartyget med beaktande av verksamhetssätten på fartyget, tillgången på lämpliga smärtstillande läkemedel och hälsoeffekterna av långvarigt bruk av dem,
- f) självmordsrisk, och
- g) telemedicinsk rådgivning som rekommenderar vård i land.

Anvisning B4.1.4 – Medicinskt bistånd till andra fartyg och internationellt samarbete

Punkt 1 k ersätts med följande:

Amendements au code concernant la règle 4.1 – Soins médicaux à bord des navires et à terre

Norme A4.1 – Soins médicaux à bord des navires et à terre

Insérer de nouveaux paragraphes 5 et 6, comme suit:

5. Tout Membre s'assure que les gens de mer ayant besoin de soins médicaux immédiats soient rapidement débarqués des navires qui se trouvent sur son territoire et aient accès à des installations médicales à terre pour recevoir un traitement approprié.

6. Lorsqu'un marin décède au cours du voyage d'un navire, le Membre sur le territoire duquel le décès survient ou, si le décès survient en haute mer, dans les eaux territoriales duquel le navire entre ensuite, facilite le rapatriement du corps ou des cendres par l'armateur, conformément aux souhaits du marin ou de ses parents les plus proches, selon le cas.

Principe directeur B4.1.3 – Soins médicaux à terre

Insérer de nouveaux paragraphes 4 et 5, comme suit:

4. Chaque Membre devrait veiller à ce que les gens de mer ne soient pas empêchés de débarquer pour des raisons de santé publique et à ce qu'ils puissent réapprovisionner les magasins du navire et reconstituer ses réserves en carburant, eau, vivres et provisions.

5. Les gens de mer devraient être considérés comme requérant des soins médicaux immédiats entre autres dans les cas suivants:

- a) lésion ou maladie grave;
- b) lésion ou maladie qui pourrait entraîner une incapacité temporaire ou permanente;
- c) maladie transmissible risquant de se propager à d'autres membres de l'équipage;
- d) lésion due à une fracture, un saignement important, une dent cassée ou une inflammation dentaire ou une brûlure grave;
- e) douleurs intenses ne pouvant pas être traitées à bord du navire, compte tenu du mode d'exploitation de ce dernier, de la disponibilité d'analgésiques appropriés et des effets sur la santé de la prise prolongée desdits analgésiques;
- f) risque de suicide;
- g) traitement à terre recommandé par un service consultatif de télémédecine.

Principe directeur B4.1.4 – Assistance médicale aux autres navires et coopération internationale

Remplacer l'alinéa k) du paragraphe 1 par ce qui suit:

k) ordna hemsändning av avlidna sjömäns kroppar eller aska så snart det är praktiskt möjligt och i enlighet med sjömannens eller de anhörigas önskemål, beroende på omständigheterna.

Ändring av koden avseende regel 4.3 – Skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor

Standard A4.3 – Skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor

Punkt 1 b ersätts med följande:

b) rimliga försiktighetsåtgärder för att förebygga olyckor, skador och sjukdomar i arbetet på fartyg, bland annat genom tillhandahållande av all behövlig personlig skyddsutrustning i rätt storlek och genom åtgärder för att minska och förebygga risker för exponering för skadliga nivåer av miljöfaktorer och kemikalier, samt risker för skada eller sjukdom som kan följa av användning av utrustning och maskiner ombord på fartyg,

Ändringar av koden avseende regel 4.3 – Skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor

Standard A4.3 – Skydd av hälsa och säkerhet och förebyggande av olyckor

Det inledande stycket i punkt 5 ersätts, ett nytt stycke a införs i punkt 5 och de följande styckena omnumreras:

5. Varje medlemsstat skall se till:

a) att alla dödsfall hos sjömän som är anställda, är sysselsatta eller arbetar på fartyg som för statens flagg utreds och registreras noggrant och att de årligen rapporteras till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för att offentliggöras i ett globalt register,

Anvisning B4.3.5 – Rapportering och statistikinsamling

Nya punkter 4 och 5 införs:

4. Uppgifterna om de dödsfall som skall rapporteras i enlighet med standard A4.3 punkt 5 a bör följa det format och den klassifikation som fastställts av Internationella arbetsbyrån.

5. Uppgifterna om dödsfall bör omfatta uppgift om bland annat typ (klass) av dödsfall, fartygstyp och bruttodräktighet, plats för dödsfallet (till sjöss, i hamn, vid ankarplats)

k) prendre les dispositions nécessaires en vue de rapatrier, dès que cela est possible, le corps ou les cendres des gens de mer décédés, conformément à leurs souhaits ou à ceux de leurs parents les plus proches, selon le cas.

Amendement au code concernant la règle 4.3 – Protection de la santé et de la sécurité et prévention des accidents

Norme A4.3 – Protection de la santé et de la sécurité et prévention des accidents

Remplacer l'alinéa b) du paragraphe 1 par ce qui suit:

b) les précautions raisonnables afin de prévenir les accidents du travail et les lésions et maladies professionnelles à bord des navires, y compris par la fourniture de tout équipement de protection individuelle nécessaire dans des tailles appropriées et des mesures visant à réduire et à prévenir les risques d'exposition à des niveaux nocifs de facteurs ambiants et de produits chimiques, ainsi que les risques de lésion ou de maladie pouvant résulter de l'utilisation de l'équipement et des machines à bord des navires;

Amendements au code concernant la règle 4.3 – Protection de la santé et de la sécurité et prévention des accidents

Norme A4.3 – Protection de la santé et de la sécurité et prévention des accidents

Remplacer le chapeau du paragraphe 5, insérer un nouvel alinéa a) au paragraphe 5 et renuméroter les alinéas suivants:

5. Tout Membre veille à ce que:

a) tous les décès de gens de mer employés, engagés ou travaillant à bord de navires battant son pavillon fassent l'objet d'une enquête appropriée, soient dûment enregistrés et soient déclarés chaque année au Directeur général du Bureau international du Travail en vue de leur publication dans un registre mondial;

Principe directeur B4.3.5 – Déclaration des accidents du travail et compilation des statistiques

Insérer de nouveaux paragraphes 4 et 5, comme suit:

4. Les données relatives aux décès qui doivent être déclarés conformément à l'alinéa a) du paragraphe 5 de la norme A4.3 devraient être présentées selon les modalités et la classification déterminées par le Bureau international du Travail.

5. Les données relatives aux décès devraient inclure entre autres des informations sur le type (classification) du décès, le type et la jauge brute du navire, le lieu du décès (en mer,

samt sjömannens kön, ålder, yrkesställning och avdelning.

Ändringar av bilagor

Bilaga A2-I – Bevis på ekonomisk säkerhet enligt punkt 2 i regel 2.5

Punkt g ersätts med följande:

g) Redarens namn eller, om den registrerade ägaren är en annan än redaren, den registrerade ägarens namn.

Bilaga A4-I – Bevis på ekonomisk säkerhet enligt regel 4.2

Punkt g ersätts med följande:

g) Redarens namn eller, om den registrerade ägaren är en annan än redaren, den registrerade ägarens namn.

dans un port, à un poste de mouillage), et le sexe, l'âge, la fonction et le service du marin.

Amendements relatifs aux annexes

Annexe A2-I – Preuves de la garantie financière prescrites par la règle 2.5, paragraphe 2

Remplacer l'élément g) par ce qui suit:

g) le nom de l'armateur ou du propriétaire inscrit, s'il diffère de l'armateur.

Annexe A4-I – Preuves de la garantie financière prévue à la règle 4.2

Remplacer l'élément g) par ce qui suit:

g) le nom de l'armateur ou du propriétaire inscrit, s'il diffère de l'armateur;